

Előzetési ára :
 Egész évre.....12 kor.
 Fél évre.....6 kor.
 Negyed évre.....3 kor.

Hirdetéseket
 felvesz a kiadóhivatal
 IV. Kecskeméti-utca 5. sz.

A VENDÉGLŐS

MEGJELENIK
 minden hó 1. és 15-én.

SZERKESZTŐSEG
 ÉS
KIADÓHIVATAL
 IV. kerület,
 Kecskeméti-utca 5.

A Szállodások, Vendéglősök, Kávésók, Pinczerek és Kávéssegédek Országos Nyugdíjintézete,
 a Budapesti I—III. ker. Szállodások, Vendéglősök, Bor- és Sörmérők-Ipartársulata,
 a Budapesti Kávés-Ipartársulat, a Budapesti Kávéházi Segéd-Egylet betegsegélyző-pénztárának
 és a „Hungária-nagyszálloda” betegsegélyző-pénztárának

HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Szállodások-, Vendéglősök- és Koresmárosok-
 ipartársulata:
 IV. kerület, Himzö-utca 1. szám.

Budapesti I—III. ker. Szállodások, Vendéglősök, Bor-
 és Sörmérők-ipartársulata:
 II. ker., Medve-utca, Fácán.

Kiadótulajdonos és felelős szerkesztő

WAGNER JÓZSEF

IV. Kecskeméti-utca 5.

Bérmertlen leveleket nem fogadunk el.

Kéziratokat nem adunk vissza.

»Budapesti Pinczér-Egylet»
 IV., rostély-utca 1.

PAULITS JÓZSEF

közvetítő-intézete, IV. papnövelde-utca 3.

WINDT MÁRTON

pinczér-ügynök, VI., Molnár-utca 29. szám.

HIVATALOS RÉSZ.

Jegyzőkönyv

felvételét Budapesten, 1900. évi április hó 27-én a »Szállodások, Vendéglősök, Kávésók, Pinczerek és Kávéssegédek Országos Nyugdíjintézete» igazgatóságának a központi irodában tartott rendes havi üléséről.

Jelen voltak: Bokros Károly elnök, Kommer Ferencz alelnök, Gundel János, Förster Konrad, Sztanoj Miklós, Sverteczky Gáspár, Mitrovác Adolf, Kaszás Lajos, Lőrincz Elek igazgatósági tagok, Mehringer Rezső felügyelő-bizottsági tag, dr. Solti Ödön jogtanácsos, F. Kis Lajos lapszerkesztő.

Seress Márton, Nérey Dezső kimentik elmaradásukat.

376. szám.

Elnök üdvözlöi a megjelenteket, felolvastatja az előző ülés jegyzőkönyvét, mely jóváhagyólag hitelesített.

377. szám.

Jogtanácsos bemutatja a budapesti választmánynak márczius hó 6-án tartott ülése jegyzőkönyvét, jelenti, hogy a választmány február havi tagdíjak címén 511 korona 61 fillért szedett be, 9 új tagot vett fel; az üresedésbe jött választmányi helyekre Kriszti Ferencz, Vincze Lajos, Kaszás Lajos, Alex Károly, Gutheil Aladár, Labesz Frigyes és Szücs Lajos rendes tagokat választotta meg s a tagsági igazolványok kiadását, valamint titkár részéről a hivatalos órák betartását sürgetik.

Tudomásul vétetett.

378. szám.

Jogtanácsos bemutatja a budapesti választmánynak április hó 18-iki ülésén felvett jegyzőkönyvét. Jelenti, hogy a választmány márczius havi tagdíjak címén 485 korona tagdíjat küldött be, hogy a taglétszám e hónapban 43 új tag felvételével örvendetesens megszaporodott s hogy e tagok befizetéseiket megkezdették, hogy végül Alex Károly azon indokból, hogy más életpályára tért, az egyesületből kilépett és tagdíjai tárgyában kér a választmány határozatot.

Az igazgatóság a jelentést tudomásul veszi, Alex Károly kilépése folytán a könyveit utasítja, hogy a tagsági viszony szüntetését a törzskönyvben feltüntesse, a tagdíjak tekintetében pedig értesíteni rendeli a választmányt, hogy az alapszabályok 34. §-ára való tekintettel, visszatérítésnek nincs helye.

379. szám.

Jogtanácsos bemutatja a kassai választmány április hó 20-iki ülésének jegyzőkönyvét; jelenti, hogy a választmány áprilisi tagdíjak címén 12 kor. felvételi díjjal együtt 329 kor. 96 fillért szedett be, mely 14 kor. kiadás levonásával a központba felküldetett; jelenti, hogy 26 tag 1091 kor. 27 fill. tagdíjjal van hátralékban, kik részben halasztást kaptak, részben pedig az alapszabályok 31. §-a értelmében fizetésre felhivatottak; hogy Schrauer János tagsági díjainak befizetését május 1-én óhajta megkezdeni, mely időtől tagsági jogait is számíthatni óhajta; Schuler és Kondás tagok igazolványait sürgetik; hogy Szekeres István új tagul belépett.

Az igazgatóság e jelentést tudomásul veszi, Schrauer János kérelmének helyt ad s a törzslap áttételét, valamint a hiányzó igazolványok megküldését elrendeli.

380. szám.

Jogtanácsos bemutatja az aradi választmány április hó 9-iki ülése jegyzőkönyvét; jelenti, hogy

e választmány tagjai, 6-nak kivételével, a tagdíj-befizetéseket megkezdették, áprilisi havi tagdíjak címén 136 kor. 88 fillért vett be, mely 23 kor. 66 fill. kiadás levonásával beküldetett; hogy Duka esz titkár a 10 kor. havi tiszteletdíjjal köszönettel elfogadta és a nyugdíjgyeleti választmányi iroda részére külön helyiséget bérelt.

Az igazgatóság tudomásul veszi a jelentést, a külön iroda bérlete tárgyában utasítja jogtanácsost, kérjen felvilágosítást, hogy az irodaber a kezelési alap terhére számíthatik-e? Mert ez az eddig követt gyakorlás szerint lehetőleg mellőzendő lenne.

381. szám.

Jogtanácsos jelenti, hogy az aradi választmány tárgyában az előző ülésen 370. I. sz. a. előterjesztésben felküldetnek jelzett összeg a részletes elszámolás megjött, e szerint felvételi díjakból befolyt 232 kor., az aradi pinczeregylet alapítványa fejében befolyt 500 kor., a titkár két havi fizetés címén visszatartott 24 koronát, a különbözeti 708 koronát pedig utalványon felküldötte és ez összeg elhelyezését a mult ülésen igazolta.

A jelentés tudomásul vétetett.

382. szám.

Jogtanácsos bemutatja az orsz. központi takarékpénztár értesítvényét arról, hogy 450 kor. és 4 kor. 50 fill. kamat iratott az egyesület javára a 20.000 kor. és 200 kor. intézeti záloglevél félévi kamata címén. — Tudomásul vétetett.

383. szám.

Jogtanácsos felmutatja ugyanazon pénzüzeti értesítvényét arról, hogy 2400 kor. átutalt összeget és a szegedi választmány részéről 177 kor. 95 fillért az egyesület javára könyvelt. — Tudomásul vétetett.

384. szám.

Jogtanácsos jelenti, hogy a postatakarékban áprilisi hónapban 3086 kor. 64 fill. gyűlt egybe, mely összegből 2850 koronának átutalását kéri clearing-forgalom útján.

Az igazgatóság örömmel veszi tudomásul e jelentést s az elnökséget az átutalásra felkéri.

385. szám.

Jogtanácsos bemutatja Schmitt Ferencz volt r. nyugdíjgyeleti tagnak kérényét, melyben jelenti, hogy szemérvilágát tökéletesen elvesztette és így munkaképtelen lett, mindfogyva kéri, az általa befizetett járulékoknak visszatérítését.

Jogtanácsos előterjeszti, hogy Schmitt 5 hónapra át volt az egyesületnek fizető tagja, s összes befizetett járuléka, a felvételi díjat is beleértve, 52 kor. 86 fillért tesz ki. Sajnálattal jelenti, hogy Schmitt Ferencz sem az alapszabályok 14. §-ának, sem pedig a 44. §. figyelembe vételével a 42. §-nak kedvezményét igénybe nem veheti, s csakis mint könyöradamány téríthető vissza a tagdíj, a mi Schmitt szerencsétlenségét és az egyesület humanus célját tekintve, méltányos.

Gundel János megerősíti, hogy Schmitt, a ki üzletében volt alkalmazva, tényleg elvesztette szemérvilágát és alig lehet reménye gyógyulásra, partolja a kérényét.

Sztanoj, Mitrovác és elnök pártoló felszólalása után az igazgatóság Schmitt Ferencz tagsági viszonyát megszünteli, részére vegkielégítési jellel (45. §.) 60 kor. segélyt az alapítóterhére megszavaz és annak kiutalására az elnökséget feljogosítja.

386. szám.

Jogtanácsos a május 1-én esedékes tiszteletdíjak és egyéb kiadások fedezésére 600 korona kiutalását kéri.

Az igazgatóság a kért összeget megszavazza, az elnökséget a kiutalásra a kezelési alap terhére felkéri.

387. szám.

Elnök jelenti, hogy április 2-án Harkai Mór tiszteletére a Budapesti Kávés-Ipartársulat által rendezett lakoma alkalmából a nyugdíjgyelet alapítóje javára gyűjtés rendeztetett s ez alkalommal 948 korona 02 fillér volt a gyűjtés eredménye. Kiemeli, hogy ezen szép eredményhez Petanovic József 400, Doszse Dóme 200, Drechsler Bela 200 koronás adománnyal járultak és ugyanezen estén a »Magyar Vendéglős és Kávésipar» szakkap az ünnepelt Harkai Mór nevére 200 koronás alapítványt tett.

Az igazgatóság lelkes örömmel veszi tudomásul e jelentést s a nemeskeblű adakozóknak jegyzőkönyvi köszönetet szavaz.

388. szám.

Elnök bejelenti, hogy április 6-án a Nemzeti Kaszinó éttermében tartott vendéglős-reggeli alkalmából szintén gyűjtés volt a nyugdíjgyeleti alapítóje javára, mely 360 koronát eredményezett. Ezen összeghez hozzájárultak: François Lajos 53 kor, 98 fillér, Huber Antal 50 kor., Skoupil József 100 kor., a Klivenyi-féle sörcsarnok személyzete 113 korona 62 fillér, Müller Antal 24, Páris Vilmos 18 koronával és elnök 40 fillérrel; mindkét összeget átadta jogtanácsosnak, a ki a fenti összegeknek postatakarékban elhelyezését igazoló cheque-lapokat felmutatja.

Ezek betekintése után az igazgatóság a jelentést lelkes éljenzéssel veszi tudomásul és az adományokért köszönetet szavaz.

389. szám.

Elnök jelenti, hogy ugyancsak április hó 6-án Förster ur 80 forintot adott át neki, mint egy fogadás eredményét. Ezen összeg fele, Gundel János urnak azon alkalommal elfogadott indítványa értelmében, a nyugdíjgyesületnek, felérésze pedig a vendéglős-menházának alapítójeit illeti, miert is 80 koronát Gundel János urnak, 80 koronát pedig jogtanácsosnak kézbesít, rendeltetésszerű elhelyezés céljából.

Örvendetes tudomásul szolgál.

390. szám.

Gundel János bejelenti, hogy Jahn Ede ur a pilseni részvény-serfözde képviselőtében 200 korona adományt adott át neki vendéglősi jöteknony intézmények részére. Ezen összeg felét a menedékház-alap, felet pedig a nyugdíjgyesületi alapítóje javára szanta, miert is 100 koronát ad ad jogtanácsos kezébe elhelyezés céljából.

Az igazgatóság örömmel veszi tudomásul e jelentést és ugy az adományozóknak, mint Sztanoj Miklós indítványára Gundel János urnak jegyzőkönyvi köszönetet szavaz.

Több tárgy nem lévén, elnök az ülést berekeszti. Knft.

A jegyzőkönyv hitelűl:

Dr. Solti Ödön.

Jegyzőkönyv

felvételét a »Budapesti I—III. ker. szállodások, vendéglősök, bor- és sörmérők ipartársulata»-nak választmányára által az 1900. évi ápril hó 10-én tartott üléséről.

Jelen voltak: Pecz Károly elnök, Buzik Andor és Zalder Venczel elnökhelyettesek, Fürst Tivadar és Müllner József szamvizsgálók, Tilly Károly pénztárnok, Albecker Antal, Bauer János, Berger Vince, Hübner József, Meyer Ferencz, Stoszmann Lőrincz, Strobl Mihály,

MATTONI-FÉLE
GLIESHÜBLER
legtisztább egyénysze
SAVANYU-KÜT

H. Haggenmacher H. Söröződe.
Palaczk-sör
különlegességek:
Szalonsör.
Maláta-sör.
Megrendelési helyek:
Budapest, V., Kádár-utca 5.
Haggenmacher Kőbánya.
Haggenmacher Budafok.

Evi forgalom 5 millió palaczk.
Evi termelés 125.000 hectoliter.

Mint hogy a tavasz előrehaladásával eseseimöt, gyermeket és felnőttest egyaránt fenyeget a járványok veszélye, ismét csak a minden alkalommal hálasan fogadott

MOHAI
ÁGNES-forrásunk

vízének használatát ajánljuk. Egyrészt mert oleső, igen kellemes és tiszta ivóvíz lévén, a tavaszi és nyári évszakokban kedvelt élvezetszerként szerepel, másrészt, mert tud szensavtartalmánál fogva, specificus óvoszer is a tífus, cholera és a gyermekek tífoid szerű tavaszi-nyári hasmenése ellen. Ehhez járul még, hogy a eseseimöt is megvédi az ilyenkor nagyon veszélyes hurutos bélbántalmak ellen, míg szoptatója a víz használata folytán nagyon kedvező ösztetelű és bőséges tejet nyer. A már meglévő gyomor- és belhurutos gyermekeknek és felnőtteknél gyógyítja. Kellemesen hatván be szensavánál fogva a gyomor és bél lejeire; a gyermekek lázas megbetegedéseinel pedig nélkülözhetetlen, hűtő, gyógyhajtó és a szomatj csillapító hatásánál fogva.

— Kedvelt borviz. —
A mohai Ágnes-forrás kezelősege.

Főraktár:
ÉDESKÜTY L.
es. és kir. udvari szállító
BUDAPEST, V., Erzsébet-tér 8.
Kapható minden gyógytárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

A legfinomabb és legízesebb **Karlsbadi ostyák,**
Kockakalácsok és Csóstyák,
torta-, vanille-, árnizs- és csütrom-szeletek, párisi dessert-ostyák és kaphatók a készlettel.

DESSERT-SZELETEKÉK
Készítők a készlettel

ROB. JEDLICZKA, KOMORAU
Vezető képviselő
BALÁZS C.
BUDAPEST,
VII., Mátyás-utca 10. sz. házban

Wenzel Ferenc választmányi tagok és a társulati jegyző

1. Pecz Károly elnök üdvözlö a megjelenteket, felkéri Hübnér József és Stoszmann Lőrincz urakat a mai jegyzőkönyv hitelesítésére, s felhívja a jegyzőt a napirend előterjesztésére és ezzel az ülést megnyitja.
2. Felolvastatik az 1900. márczius hó 6-án tartott választmányi és a f. év márczius hó 20-án tartott közgyűlésről felvett jegyzőkönyvek. Tudomásul vétetnek és hitelesítetnek.
3. Beterjesztetnek a f. év I. negyedére vonatkozó pénztári kimutatások. Tudomásul vétetnek.
4. Előterjesztetnek a beérkezett ügydarabok s azoknak elintézése. Tudomásul vétetnek.
5. Jegyző bejelenti, hogy Marada Lipót és Marada Lujza a temetkezési egyletbe való felvételüket kéri. Felvétetnek.
6. Elnök előterjeszti a »Budapesti kristály-jégyárnak« részvénytársasággá való átalakítási ügyében Fialy Zsigmond ur által beküldött »Tájékoztatót«. Miután ezen ügyet megismertette, határozatát, hogy részvények Müllner József urnál (II. ker. Fő-utca 8.) és a társ. irodában e célra fölfektetett iven jegyezhetők.
7. Mint hogy a napirend letárgyalatott, indítvány pedig nem tétel, az elnök — köszönetnyilvánítása mellett — az ülést berekeszti.

Vendéglősök Orsz. Szövetsége.

Folyó évi szeptember hó 12—13. napjain Aradon, a vendéglősök közgyűléseivel egyidejűleg, fogja első ülését tartani a Vendéglősök Országos Szövetsége, ez a fiatal egyesület, melynek alapszabályai jelenleg a m. kir. belügyminiszteriumnál vannak megerősítést végett.

Főlsleges hangsúlyoztuk, hogy a vendéglősökre nézve ez a szövetség mit jelent. Hiszen tisztában voltak ezzel már akkor, a midőn azt megalkották. Felismerték azt, mert a külső hatásokból eredő szükség annak felismerésére készítette a vendéglősipar harczosaikat, hogy az erők szelforgacsolt volna mindíg föbbel ér az öntudatosnak megalkotott egység; a kis részreke szelszakadozó gyöngye nagy tömegnél föbbel nyom a latban egy feladatát érző és azt egyöntetien teljesítő öszvetartó kis csoport.

Már az ősrégi latin közmondás is azt mondja: „Concordia res parvae crescunt, discordia maxime dilabuntur!” Az egyetértés a kis dolgoknak megnöveli erejét, míg a legnagyobb dolgokat is szettöri az egyenlenség. És ennek a mondásnak igazsagai alkalmazhatók nemesak az általános emberi életre, hanem annak egy kisebbik érdekesoportjára, a vendéglősipart űzők körére, épen különös módon, mert annak viszonyai olyanok, hogy míg egyrészt a kartársak kölcsönös tiszteletére és becsülésére szükség van, mely által tekintélye kifelé növekszik, másrészt az egyetértés által szilárd érdekesövetségge egyesített csoportnak kifelé, masok irányában ható ereje is hatványozottan emelkedik és ennél fogva kimondott szavainak, óhajainak, követelményeinek a pusztá kívánságon kívül döntőbb súlyt is képes adni.

Hiszen tudjuk mindannyian, hogy épen ez az idő olyan, mikor a vendéglősök igen sokfelől ki vannak téve annak, hogy jogai megcsorbítottassanak, érdekeik háttérbe szoritassanak és minden lehető tere és módon hátrányban részesíttessenek. És épen ezért van szükség és volt égető szükség a Vendéglősök Országos Szövetségére, hogy a kicsit, magánosok létszükségletből eredő óhajainak és kívánalmainak a maga nagy tekintélyével nyomtatékat szerezzen latba vetett hatalmi súlyával és egy törekvő munkás derék hazafiakból álló szövetség vissza nem fojtható önerzetével.

Mert hat másképen miképen lehetne védekezni a magánosok és közhatóságok túlkapasai ellen, a kik a dolgok félreismeréséből vagy érdekeik kihasználása céljából már eddig is annyit kárt okoztak a vendéglősök egyetemének? A Vendéglősök Országos Szövetsége mint egy szilárd fal, ellent fog állani az ilyen további törekvéseknek, hogy megoltalmazza tagjainak érdekeit és igazságot szolgáltatasson annak, a kit az megillet.

A szövetség eszméje minden időkben jónak bizonyult és a történelem legnagyobb eredményeit is csak szövetekezeti úton jöhettek létre. Ami pedig a történelemből levont igazságot illeti, kétségtelenül fokozottan alkalmazható a jelenkorra is, nemesak az országok beleletére, hanem kisebb társadalmakra is. Nem csoda tehát, ha most napjainkban, az iszonyu kenyér utáni küzdelmek idején, a fokozott verseny korszakában következnének azok az egyedek, kiknek teljesen azonos életük, foglalkozásaik és érdekeik vannak, egy hatalmas szövetekezetté, melynek legelső feladata, hogy a szövetekezett imponáló erejével tagjait, az egyedet megvédje a túlnyomó erő ellen, neki a kellő megéllhetést biztosítsa, a közös érdekeknek pártfogó öre és hű letéteményese legyen. Korlátozza az erőset és védje a gyöngét, erősítse meg pozíciójában.

De magasztos hivatását a Vendéglősök Országos Szövetsége csakis ugy érheti el, ha egyrészt mindenkor feladata magaslátán fog állani és mindkét szemét nyitva fogja tartani, nehogy gyanutlanul foszthassák ki jogaiból tagjait; másrészt pedig maguk a vendéglősipar követői, maguk a vendéglősök fognak iparkodni azon, hogy a szövetség minél erősebbé, hatalmasabbá és tekintélyesebbé váljék. Törekedni fognak arra, hogy minél több tagja legyen a szövetségnek, a kik a maguk egyéni tekintélyével, egyéniségükkel dísz és decorumot adnak, illetve kölcsönöznek a szövetségnek, a kik kifogástalan életükkel nem kisebbíteni, hanem öszses erőfeszítésükkel növelni lesznek hivatva a szövetekezett prestígét, hogy ez hivatásának megfelelhessen abban a terjedelemben és mértékben, mint a mennyiben terveztetett, és hogy soha homály ne boríthassa, hanem mindenkor tükörtisztán ragyoghasson a társadalmak történetében a vendéglős név.

Vederemo!

A főváros idegenforgalma.

ASzállodások, Vendéglősök és Keresztmárosok Ipartársulatának nemrég lefolyt közgyűlésén, iparunk több előkelő képviselője hozta szóba a főváros fejlődésére nézve oly nagyfontosságú idegenforgalom kérdését. Az előlétt keletkezett vita során az Ipartársulat elnöke is felszóllalt és jól átgondolt beszédében napijaink magatartására utalt, kifejtéven, hogy az idegenforgalom emelésére első sorban is a sajtó tehet nagyon sokat.

Az elnök szavai, melyek igazán alaposak és helyénvalók voltak, nem nagyon tetszettek egyik fővárosi napilapnak, mert egy rövid napihírben ugyanecek igazolta azt a tényt, hogy az igazság kimondása nagyon kellemetlen azoknak, akiket illet. Hogy azonban az említett napilap miként vélekedik, az teljesen mellékes. Nekünk vendéglősöknek már csak az a sorsunk, hogy ahol csak lehet, bennünket út a sajtó, akár van oka reá, akár nincs. Meddő munka volna, a gyakran felbukkanó támadásokat megzafolni, a közönség ugysis napirendre tér felettük.

Sokkal fontosabb mindezeknél az idegenforgalom kérdése, vagyis inkább az a kérdés, hogy miért nincs meg Budapestnek az az idegenforgalma, melyre kedvező földrajzi fekvése, kereskedelmi és ipari viszonyai, különösen pedig lakosságának nagy száma igényt tarthatnak.

Hogy e kérdésre megfelelhessünk, több körülményt kell figyelembe vennünk.

Foglalkozunk elsöben is azzal az iparral, mely a fővárosunkba érkező idegenekkel közvetlen öszvetűgésben áll; és ez a mi iparunk.

A székesfőváros szállodái és vendéglői hála Istennek olyan színvonalon állanak, hogy ezzel a legfinnyásabb külföldi vendég is meg lehet elégedve. Nem egy európai nagyság nyilatkozott már kedvezően a magyar vendéglősipar fejlettségéről, így tehát mi apró nyílak visszapattannak iparunk vértetezéről.

A fővárosunkba érkező idegen nagyon természetesen nálunk nyeri első impresszióját, és pedig minden körülmények között kedvező. Aránylag kevés ellenszolgáltatást jót adunk az sem áll, amit annak idején oly nagy hangon kürtöltek a lapok, és ezzel öttöttek is agyon a milleniumi kiállítás idegenforgalmát, hogy a budapesti szállodások minden alkalmat felhasználának az arak felemelésére. Ha a dolog természetéből kifolyólag az 1896. évben valamivel magasabb áraink is voltak, micsoda elenyésző csekélység ez a különbözet a párisi világkiállításban dúló árfelemeléshez. Am ezért a párisi sajtó nem futja meg a vézskürtöt, és ezzel saját hazájának okozzon kárt, sőt ellenke-

zöleg: oda törekszik, hogy minél nagyobb propagandát csináljon a világiállítagnak.

De hagyjuk a mulat. A szállodás- és vendéglőipar tehát igenis alkalmas arra, hogy a mostani csekély idegenforgalom akár tízszeresének is megfeleljen. Más tényezők azonban csak arra szolgálnak, hogy az idegenlét egyenesen eljusszék tőlünk.

Itt van mindjárt a záróra

Éjfél egy óra után a hozzánk vetődő idegenkéntelen lefeküdni, mert nincs hova mennie. A kávéházak egy része nyitva van ugyan, de üresen áll, mert a szabályrendelet ridegen tiltja egy óra után a zeneszót. Más szóval, a hozzánk téré idegen legfeljebb csak egy óráig mulatozhat. A mulatásról azonban alkalmas helyek nincsenek. A német, angol vagy francia hiába megy a Nemzeti Színházba, vagy a többi színházak bármelyikébe, mert nyelvünket nem érti. Orfeum van ugyan még kettő, az egyik azonban állandóan anyagi zavarokkal küzd, ennek folytán műsora nagyon silány, a másik pedig olyan kicsi, hogy alig fogadhat be 500 látogatót. Ha ehhez hozzáveszünk még, hogy a hatóság itt is olyan újításokat tett, melyek határozottan kárára voltak az egész varieté-szahnak (elvégre nem áll a világ csupa erényesszökből), oda konkludálhatunk, hogy nem csoda, ha az idegen már csak azért sem jön közénk, mert ha üzleti vagy egyéb dolgait elvégezte, sehol sem szórakozhatik kedve szerint.

Helyi közlekedésünk is nagy befolyással van az idegenforgalomnak nem emelésére, hanem — csökkentésére. Vannak Budapesten élenk forgalmi helyek, ahová villamos vagy omnibus egyáltalán nem vezet, bérkecsinnek pedig olyan drága tarifával bírnak, hogy reájuk nem minden idegennek telik pénze.

Villamos közlekedésünket dicséri ugyan mindenki, de hátrányait senki sem akarja észrevenni.

Eltekintve ama horribilis számtól, mely az évenként elgazolt szerencsétlenek nevéből áll elő, sok olyan hátránya van még villamos helyi vállalatainknak, melyeket okvetlenül meg kell szüntetni. Ilyen p. o. a jegyellenőrzés hibásan alkalmazása, az alkalmazottak túlterhelése, ami munkakedvüket veszi el, sőt annyira kifárasztja e szegény embereket, hogy nem csoda, ha 10—12 óras farszolgálat után elbágyadvá, szerencsétlenséget okoznak. Erről azonban maskor.

Nagyban csökkenti még az idegenforgalmat az is, hogy közrendőreink a műveltség terén a legmagasabb fokon állanak, hogy ennek folytán a hozzájuk utbaigazításért folyamodó idegent egyszerűen elutasítják azzal, hogy beszéljenek magyarul. Még jó, ha ezenkívül egy-egy remekbe való címre káromkodást nem eresztenek meg a „nimet” ellen. Bezzeg máskép van ez külföldön. Ott a közrendőrök intelligens, több nyelvet beszélő egyének és nem a kasza-kapa mellől elszabadult falusi parasztok. Persze jobban is fizetik őket mint nálunk.

Egyszóval, nagyon sokat kell különösen a hatóságoknak reformálni, hogy a várva-várt kedvező fordulat ezen a téren beálljon. Addig, míg az erre leghivatottabb körök meg nem mozdulnak, minden mozgalom, minden egyesülés falrahagyott borsó lesz, pláne akkor, ha ahelyett, hogy egymást támogatnak, veszekszünk és ezzel még többet ártunk az ügynek.

Versutus.

Az italmérési engedélyről.

I.

Az italmérésre vonatkozólag még a múlt évben új törvényt alkotott a magyar törvényhozás, az 1899. évi XXV. törvényzikket, mely f. évi január hó 1-től van életben, megváltoztatva bizonyos pontokban a régi törvény rendelkezéseit. Többször fordult már elő, hogy olvasóink ez az új törvényre vonatkozólag kérdésekkel fordultak hozzánk, melyekre mindenkor válaszoltunk ugyan, minthogy azonban az új törvény rendelkezéseinek ismerete mindenki számára hasznos lehet, Dr. Notter »Az italmérés« című szakmunkája nyomán röviden ismertetjük az új törvény legfontosabb részét: az italmérési engedélyek kérelmezése körül szükséges teendőket.

Ha valaki italmérési engedélyt szándékozik kérni, mindenekelőtt tartsa szem előtt a szabályokat. Tehát ha koresmat kíván nyitni, legyen tekintettel az üzlet fekvésére.

Szemes italoknak kímérése vagy kismértékben való elárúsítására, valamint égetett szemes italoknak nagyban való eladására engedély csak oly egyéneknek adható kik teljesen megbízhatók és magyar állampolgárok.

Ezt az új italmérési törvény mondja ki így, a régi törvény nem kívánta azt, hogy az engedélyt kérő egyen magyar állampolgár legyen, beírta azzal, hogy az illetőnek valamely magyarországi községben letelepülési engedélye legyen. Az új törvény ímént között rendelkezése nevezetes újítás. Nem kevesebbet jelent az, minthogy vendéglős vagy koresmáros ezentúl csak olyan ember lehet, aki magyar állampolgár; pálinkamérést az nyithat, aki magyar állampolgár; szemes italt kismértékben elárúsítani, ugyszintén bort és finomabb pálinkaféléket poharazni és utetzára kimérni csak az a kereskedő vagy szatócs van jogosítva, aki

magyar állampolgár; palaczkaszt, palaczkaszt, likört, cognacot csak az a káros adhat vendégeinek, aki magyar állampolgár. A pénzügyminiszter végrehajtási rendelete azt mondja, hogy: »a magyar állampolgárság oly lényeges kellék, melynek beigazolásától eltekinteni semmi szín alatt nem lehet« s ezen kelleke hiányát a község letelepülési bizonyítványa egyáltalán nem pótolja.

Ez év január hó 1-től tehát már ki van zárva, hogy bevándorolt egyének rövidesen koresmat vagy pálinkamérést nyissanak, vagy szatócsboltot nyitva, italmérési engedélyért folyamodjanak. Ha bevándorolt egyen italmérést akar gyakorolni, akkor előbb magyar állampolgárrá kell lennie vagy honosíttatnia kell magát. A honosításhoz azonban megkövetelik, hogy a honosítandó legalább is öt év óta lakjék az országban és ezen idő alatt adót fizessen és kifogástalanul viselje magát. Ez alól csak egy kivétel van, az t. i., ha a bevándorolt egyen valamely magyar állampolgárral örökbe fogadattja magát. Ezen esetben honosítható, még ha nem is lakik még öt év óta itt és ha nem is fizetett eddig adót. No de az efajta örökbefogadások nem nagyon gyakran fordulnak elő.

Az italmérési engedélyt írásban kell kérni az üzlet helyére illetékes pénzügyigazgatóságnál.

A folyamodványnak tartalmaznia kell:

1. A folyamodó nevét, lakását, foglalkozását és annak megemlítését, vajjon folyamodó ugyanabban a községben bír-e már italmérési engedéllyel s milyen fajta engedély az;

2. az italmérésre szolgáló helyiség megnevezését, utca, házszám és ajtószám szerint, valamint annak megemlítését, hogy mely különös alkalmakkor szándékozik a folyamodó egyen a kímérést vagy kismértékben való elárúsítást gyakorolni az üzlethelyiségén kívül, a község határában vagy más meghatározott helyen (p. o. vásárok, buscuk, és egyéb sokadalmak alkalmával);

3. az eladandó szemes italok névszerint való felsorolását (bor, sör, szesz, pálinka stb.) valamint a pinčeknek és más helyiségnek megnevezését, melyekben az italkészletek tartanak;

4. annak a bejelentését, hogy az engedély az italoknak korlátlan kímérése (koresma) vagy korlátolt kímérése (poharazás, utczán át) vagy pedig kismértékben való elárúsítására (vagy égetett szemes italok nagyban való elárúsítására) kérétek-e;

5. hogy az italmérést a folyamodó maga fogja-e gyakorolni vagy saját felelőssége mellett megbízottját s névszerint ki által kívánja gyakoroltatni;

6. hogy az engedélyt a folyamodó határozatlan vagy bizonyos határozott időre kéri-e;

7. hogy a folyamodónak van-e valami elsőbbségi igénye az italmérésre és mi alapon; igenlő esetben az elsőbbségi igényjogosultság hiéles okmányokkal bizonyítandó.

A folyamodványban egyszersmind kimutatandó az engedélyt kérőnek teljes nagykorúsága, amit anyakönyvi kivonattal kell igazolni; teljes megbízhatósága és feddhetlen előélete, amit erkölcsi bizonyítványval kell kimutatni; magyar állampolgársága, ami községi bizonyítványval igazolandó (mindhárom feltétel egy bizonyítványba is foglalható); nemteljes koruaknál a gyámhatóság beleegyezése és az üzletvezető megnevezése is kivantatik.

Üzletvezetőt kötelesek megnevezni a jogi személyek, valamint azok is, akik az üzlet személyes vezetésében el nem hárítható akadály által gátolva vannak. Az ilyen üzletvezetőnek magyar állampolgárnak, feddhetlen előéletűnek és nagykorúnak kell lennie.

Hajókra, vasutakra, vasuti vendéglőkre, vándorlókra és gyakorló helyekre kiadandó engedélyeknek a folyamodványhoz csatolni kell az illetékes vasuti vagy hajózási vállalat, illetőleg katonai parancsnokság beleegyző nyilatkozatát.

Az italmérési engedély iránti kérvények első íve 2 koronás, minden további íve 1 koronás bélyeggel látandó el; a kérvényben továbbá az engedélykötőkre szükséges 2 koronás bélyeg is mellékelendő.

Ha valaki szállodát, vendéglőt, kávéházat vagy kávémerést kíván nyitni, az köteles először az iparhatóságtól iparengedélyt kérni, ezt mellékelni a pénzügyi igazgatóságokhoz: intézendő kérvényhez, melylyel italmérési engedélyt kér; mert a törvény szerint fogadókra, vendéglőkre, kávéházakra és kávémerésekre a p. t. igazgatóság csak akkor adhat engedélyt, ha az illetékes iparhatóság az illető fizet gyakorlására az iparigósítványt már előzőleg megadta.

Vendéglők a zöldben.

Mikor a verőfényes tavaszi napsugár végigönti ragyogó fényével a sarjadt mezőket, ébredeni kezdenek lassan hosszú, mely téli álomukból a nyári vendéglők is, vagy ha jobban tetszik, a másik elnevezés: vendéglők a zöldben.

Szokatlan sürgés-forgás mutatkozik csakhamar a rügyező, lombfakasztó fák alatt, a megdermedt tagokban új vér csörgödez, a téli álomokozta petyhüdséget csakhamar kiheveri és új életerővel indul neki az izzó nyárnak, hogy keltözött erővel élje le a maga rövid idejét.

Mert hiszen a nyári vendéglők élete oly rövid

és oly poétikus. Feléled a legelső szép májusi napon, mikor derliten mosolyg az ég és rövid álomélet után meghal, elenyézik a legelső hűvös ősz napon, mikor megsárgulnak a fák levelei és végig süvít a hideg szél az ágak között.

Mert hát bizony a nyári vendéglős nagyon hozzá van kötve az időhöz. Mihelyt egy kis borulás mutatkozik az égen, máris sötét gondok ránczai túlulnak homlokára. Hátha a szépnek ígérkező napot hirtelen elrontja valami sebes nyári zivatar és a legszebb reményeket tönkre paskolja valami váratlan eső. Hiszen a nyári vendéglős ugyszólván csak a szép napokból él és ezért van az, hogy különösen az ünnepeket megelőző napon a zöldbeli vendéglős mindig kétségek között ingadozik, mert nem tudhatja, mennyi marad-e nyakán az ünnepnapra drága pénzen beszerzett étel-miszer tömelen sokasága.

Epen ezért a nyári vendéglős maga, fatalista. Gyakran könyörög az Egék Urához, hogy állandóan tartsa meg a jó időt, mert ez az ő létekéde. És ha azután például az egész ünnepnapon keresztül szép idő kedvezett, öröm löpödzik a szívébe és az az óhajása, hogy bár már csak a következő nap is ilyen szép lehetne!

A múlt év nagyon kedvezőtlen volt a nyári vendéglősökre. A nyár folytonosan boros, viharos volt, ha nem is esett az eső, de állandóan fenyegetett. Nem csoda, ha ebben az esetben a közönség megijedt a zöldbe való kirándulósktól. A szegény zöldbeli vendéglősök hiába reménykedtek hétről-hétre, egyre várva a jó időt, a szeszélyes időjárás néha engedte csak a napfényt kibujni a felhők mögül.

Természetes, hogy e körülmények között teljesen rossz volt az üzletmenet és pangott az üzlet; tönkretéve nem egy-egy jobb sorsra érdemes egyént.

Pedig hát a nyári vendéglős igen sok áldozatot hoz a közönség érdekében, megérdemelné tehát azt is, hogy állandóan jó idő mosolyogna rá. Hogy mennyi költségbe kerül gyakran egy-egy messzeeső helyre, mondjuk például a Zugligetbe való tavaszi kiköltözökös, azt nagyon könnyen kiszámíthatjuk. Bizony az nagyon sokba kerül! És ezt meg kell tennie, mert a berendezést télen át nem hagyhatja kint a gonosz emberek prédájául, mert nagyon hamar lába kelne valamennyinek. Azután a személyzet, a városban kívüli lakás, a mi mind jelentékeny költségtöbblettel jár.

Igy hát bizony a zöldbeli vendéglősöknek is megvannak a maguk terhei. És ezzel szemben tény az, hogy egész télen keresztül mit sem vehetnek be, mert ugyszólván ilyenkor a hó alá vannak temetve és vendéglőjük úgy alszik, mint valami vadállat, mely csak a fakadó kikelettel együtt ébred fel. És mennyi időbe kerül az is, míg a maga valóságában megindul az üzlet, míg az apríli szeszélyes napokat biztos időjárás váltja fel, a mikor azonban még mindig nincs kizárva, hogy egy-egy szeszélyes zápor elmossa a nyári vendéglős fellengző reményeit.

Igy tehát az időjárás korlátlan ur a nyári vendéglősök felett, kik együtt sírnak vele és együtt mosolyognak. Mint az a hős, ki valamikor ama jelszóval ment mindig harcába: »Sors bona, nihil aliud!« »Jó szerencse, semmi más!« akképen a nyári vendéglős is mindig ezen jelszóval keveredik a letért való küzdelemben: »Jó idő, semmi más!« Mert hát ez az ő reménységének nem sziklaszilárd, de nagyon is váltakozó alapköve, mely gyakran épen akkor hagyja cserbe, mikor legnagyobb szükség volna reá.

No de a rossz időn kívül vannak bizony egyéb ellenségei is a zöldbeli vendéglősöknek. Ilyenek például a szürke hétköznapok is, mert a hét munkanapján bizony a közönség nem igen ér rá a zöldbe kirándulni és legfeljebb e czérra a vasárnapokat és ünnepnapokat veheti igénybe. Hogy ezeket is gyakran tönkre teszi egy és más, azt már fentebb mondtunk.

A nyári vendéglősök azonban ki vannak téve egyéb vállalatok versényének is, és épen ezért volna kívánatos, hogy jól menjen a sorsuk. Reméljük, ez a nyár meg fogja hazudtolni szeszélyes híret, jobb lesz az előzőnél, amit a nyári vendéglősök érdekében óhajtunk is.

A konyha szalonjában.

Irta: Salamon Ödön.

Valami vidám, zárvaros zsvajg és lárna kábit el rögtön, amint a központi vásárcsarnokba lépünk.

Ezerféle asszony beszél itt ezerféle hangon, amelynnek zárvaros egyvelegéből győztes alaphang gyanánt a magyar szó muzsikája bontakozik ki.

A magyar szellem, a magyar szó drákoit kényeszerűséggel honosodik meg a szerbe, a német és a tót kofa szívében. Mert ha gyorsan meg nem magyarosodnak, a zsebuk érzi meg.

Ujra meg ujra kell átolvastatni a sokféle szabályrendelet magyar szövegét, nehogy bírság alá eső kihágást kövessenek el.

A nagy bejárótól jobbra hosszú fekete tábla húzódik végig.

Jaj annak az elárúsítóknak, akinek a neve ott

olvasható, mert ez a szegységi táblája a központi vásárcsarnoknak.

Most is három vidéki asszonyságnak a neve van itt kigyalázva, amiért hamis tejfelt, meghamisított vaját árultak. Többé az életben lábukat ebbe a szépséges csarnokba nem tehetik.

Még csak rövid ideje, hogy az erősen megrendszabályozott kofák (hivatalos néven árusnók) itt ütöttek fel megszámozott sátorfájukat és máris mennyire megváltoztak!

A kofák szinte diplomáciai udvariassággal szólítják meg a vevőt. A legöregebb szakácsnőt is, aki már reggen rászolgált a családjára a titulusra, úgy csalogatják:

— Kisasszony kérem, nálam tessék vásárolni... Sem káromkodás, sem civakodás nem igen hallatszik.

A szakácsnők maguk is a nagyságától levett műkifejezésekkel csevegnek az elarusított asszonyokkal.

Ennek az épületnek a palotaszerege szinte átalakít itt mindenkit, amint hogy az asszonyságok ebben a hatalmas áruscarnokban tisztában és jobban öltözködnek, mint ezelőtt a szabad piacon.

De különös, hogy az árusnó éppen a fehér főkötő viselését idegenkedik legjobban, amely sokkal csinosabbá tenné külsejét és határozottabb jelleggel adna hivatasának.

Szerteszét lobogó hajjal árulnak vaját, turót és tejfelt.

Bizony, a halat áruló asszonyságok nem viselnek főkötőt és lehet, hogy hiúságból, mert amilyen egészségesek és csinosak, ép olyan dus a hajuk is.

Az egész halvásárt ugyalászik egyetlen dinasztia kezeli. A cseztábla mindenütt ugyanazt a családnevet mutatja, csak a keresztnev más és más.

Néhány bódé mellett olyan akvárium díszleg, amelyet pénzért is érdemes volna megnézni.

Óriási teknős békák, kővér, félméteres pontyok, süllők, meg a Duna minden esodája uszkal itt barátságos össze-visszaságban. Passzió elnézni, hogy a halbódék büszke és gazdag polgarasszonyai milyen ügyességgel nyulnak a medencébe a kívánt hal után, miként fogják le és hasítják fel a szegényt gömbölyű izletes darabokra, miként csomagolják és mily gyorsan adnak vissza százashól, tizesből, ötvenesből...

Keresu vaslépcső vezet fel az emeletekre... Elhaladunk a virágárusok közt. Panaszokodnak.

Hej, ott a városház-terem beh jó dolguk volt, hány gavallér ment erre, ki rózsát, ki szegfűt vett.

Befordulunk jobbra.

A sárokan paprikát árulnak a szerbek. Csepel-szigeten születtek, mohamedán hangzású a nevük és magyarul szólítják meg a közönséget.

Egy-kettő közülük jóízűt alszik néhány mázsa paprika közvetlen közelében. No, ez a paprika nem lehet valami nagyon erős.

Atellenben ülnek a híres soroksári asszonyok fülük mögé kötött kek kendővel és árulják a száz év óta híres kenyérüket...

Ezek a fiatal soroksári sváb asszonyok már erősen a magyar elemi népiszkolák hatása alatt állanak. Már megtanultak magyarul és magyarul kínálják kedvelt cipőjüket.

Dél van. Az áruscarnokban harangoznak a déli szünre.

Csak itt-ott szállingózik egy-egy járókelő.

A délutáni órákban is meglehetősen csendes minden. Csak úgy torkoskodni járnak ide a gyümölcsvásárra.

De ki hinné, hogy az élet itt éjfél után három órakor a legmozgalmasabb? És hogy akkor a zöldség börzeje tetőpontján van?

Már éjfél után hosszú kocsisorok sajátos zöreje szünteti meg a vásárcsarnok környezetének hajnali csendjét.

Pontban egy órakor éjfél után megnyílnak a hatalmas vasracsoszatok kapuk és a gyümölcsesek meg zöldséggel megrakott kocsik bevonulnak a csarnokba.

Egy-egy kocsiiban a gazda fiatal felesége boldogan szundikal a salátafejek közt...

Egyre hangosabb az élet, egyre szaporodik az adó-vevő közönség. A hajnali vidám életkedve elfújj az álmot, trefás szavak hangzanak. Az égen már nincs csillag, se holdvilág, se semmi. Valami lilaszínű fény verődik át az ablakon és lilaszínű lesz itt az Ó-Buda környékének asszonynepe, a kőpósta, a sárka dinnye, az árusnó, az alliszt és minden. A hajnali lilaszíne ez, amely a legfrissebb arcot is sápadtira festi.

Az áruscarnok veres terítékű vendéglőjében is nagy az élet. Kávé, bor és sör mellett találkozik a sok komámasszony. Pontban három órakor nyílik meg a börze, az eladás nagyban.

Az árusnók megveszik a szükségesét és viszik azonnal a többi áruscarnokba. Ilyenkor látni, hogy mily fálank város ez a Budapest. Az élelmiszerek mily halmaza tűnik el néhány percz alatt!

Bámulatos gyorsasággal sürgő-forog, mozog, megy, jön itt mindenki. Villamos világítás mellett folyik az alku... Dunaparti kofa vajjon álmodta-e ezt valaha.

Már itt a tehervonat is, amely éjféltör beza-

katírásnál egy csomó éhes flu álldogál, a senki gyermekei, akikkel elnézést gyakorolnak az alliszték. Addig-addig leskelődnek, míg a tehervonatról kiemelt ezer és ezer dinnye közül egyik földre nem polyog és ketté nem hasad. Az eltört dinnye már nem kell az árusnónek. Megeszik az esekes, a Dunapart lakói...

A gyümölcs legnagyobb részét hajók szállítják az áruscarnok külön kikötőjébe.

Ehhez a kikötőhöz az áruscarnok mélyében épített alaguton át jutunk, mert oda fenn, az egy-mást folyvást keresztelő tehervonatok közt veszedelmes a közlekedés.

És mindezekben a helyeken egész éjjel folyvást élünk az élet, míg reggel nyolcz óra felé apadóban van és kezdődik az eladás kicsinyben...

Az élelmi szerek közt itt fejedelmi szerepet játszik a hus. A nagy áruscarnok oldalfalain végig húzódnak a mészárosok és hentések, akik csak egy dologtól rettegnek: a husallomástól. Ettől az intézménytől legalább is úgy irtóznak, mint hajdanában a velenzeiek a tizek tanácsától.

Itt hítes állatorvosok vizsgálják meg a húst, mielőtt vásárra kerül.

A központi áruscarnok föjlelvonása, hogy nagyon is sok itt a szakácsnő és nagyon kevés a jó háziasszony, aki maga vásárol.

Reggel nyolcz óratól délig alig látni a vevőt szakácsnőn és vendéglősön kívül.

A kishivatalnok felesége persze maga vásárol, mert nincs — szakácsnője.

A külföldi áruscarnok legtöbbje csak úgy hemzseg a legismertebb, a legelőkelőbb uri asszonyok sokaságától.

Néhány esztendeje, hogy a központi áruscarnok megnyílt és hogy a kofából árusnó, asszonyság lett. (Néhányak látogatójegye is van, amenny az a cím olvasható: Központi áruscarnok-beli árusnó.)

A palotaszerep csarnok előkelősége, a szigorú rendszer nyúge meglábilentette bennük a lelki egyensúlyt és meg is lohasztotta pusztíthatatlan jó kedvüket.

De még nem merik bevallani, hogy jobban jártak...

Van ugyan köztük még elég zabolátlan, aki ezt az egész áruscarnokot kalifikának nezi, amelybe befogtak és akinek az élet csak akkor ér valamit, ha a mindennapi kenyérhez a mindennapi káromkodás és hajbakapas is jár.

Megszűnt a kofaélet. Nincs többé kofa, csak asszonyság.

Ott ülnek az asszonyságok az áruscarnokban, a konyha szalonjában, újságot, regényt olvasnak és jegyzőkönyvbe írják a bevételt meg a kiadást.

(B. N.)

A magyarországi fürdőkről.

A ragyogó áprilisi verőfényes kikelet tollunk alá hozza a legaktuálisabb témát, mely már ilyenkor a lipótvárosi jurokon a szálló ige jellegű ölti magára és annyi gondot okoz a ferjeknek és családapának: ez a téma a nyári fürdőzés, illetve szorosabban véve, maguk a fürdők.

Hogy a fürdőknek a társadalmi és közzgazdasági életben milyen fontos szerep jut, azt már régen beálla a társadalom. Eltekintve attól, hogy az ásványvizek meleg források alapján sok oly kinese rejtőzik bennük a közzgazdasági életnek, melyeknek kiaknázása nyereség az emberiségre nézve, más szempontból is a fürdők az emberiség jóltevéiket mutatkoznak, főleg ha eltekintünk a divatos tengeri fürdőtől, a melyeket a gazdag néposztály inkább divatból, előkelő szokások majmolásaként kultivál és csak a gyógyhatású igazi jelentőségű fürdőket vesszük számba.

Igy tehát a fürdők kérdése teljesen összefügg a közegészségüggyel, a mely az egész világ társadalmának, így tehát jó mindnyajunknak közös érdeke. Épen ez a közös érdeke az, mely arra kését bennünk, hogy némileg bővebben foglalkozunk ezzel az amogy is közzsért és a fürdők reklám-hirdetéseit által már annyiszor agyonépelet témával, mint kellene és hogy, különféle szempontok teljes mellőzésével, a vendéglős illetve szállodai ipar szempontjából azt tárgyalni.

A fürdők fontossága első sorban szembeötlő: a fürdő fontos és szükséges, mert egyrészt a közegészségügy emeléseivel a halandóságot csökkentti, másrészt pedig nemzetgazdasági nyereséggel jár, mert a természet kiaknázatlan és elrejtve maradt kineseit pazar kézzel szórja szét. De ami mindenek fölött fontos, meg pedig az általunk felvett szempontból, az a körülmény, hogy a fürdők az idegen forgalom emeléseinek leghivatottabb tényezői és az emberi társadalom különböző osztályai közötti összeforradásnak, a különböző elemek egymáshoz simulásának legjobb előmozdítói.

Nem szenved kétséget az a tény, hogy idegen forgalom csak ott lehetséges, hol bizonyos érdek-szálak fűződnek össze, illetve hová az idegenek csoportjait a látványosságok, élvezeteknek valami várasza, azaz a vonzó körülmények iránti bizonyos érdeklődés összpontosítja. Mint e czél elérésének tényezői a fürdők, olyan helyek, hol a hasznos a kellemessel köthető egybe, hol az egészség gondos ápolása és fellendítése mellett a szórakozásoknak

annyi eszköze, mint például: játszótérek, szórakoztató kirándulások, élvezetes estélyek állanak a vendégek rendelkezésére, a legspeciálisabb és kiváltképen arra hivatott eszközök szerepelnek, melyek az idegenforgalom alapját képezik. Természetesen, ha erről beszélünk, nem tartunk szem előtt például olyan fürdőt, hol a fürdő csak képzeletben és a közönségek fantáziájában él, kik a »Kákias-tó« partján álló néhány nádkönyvűt nagyzási hőbortukban fűrdőtelepek címезik, hanem értjük már ama többé-kevésbé ismert fűrdőhelyeket, melyek már állanak oly színvonalon, hogy a fűrdőhely elnevezését megérdemlik, akár ama nívó révén, melyet a haladás tekintetében értek el, akár pedig gyógyerejű forrásaik illetve szerencsés és kedvező fekvésük folytán.

Természetesen, hogy ilyen helyeken a fürdő talaján a vendéglő illetve a szálloda elsőrangú eszköz arra, hogy a fűrdőhely jó hirneve a csökkenés helyett emelkedjek és kellő híre legyen szert. Mert mit érnek a jó gyógyerejű balzsamos források és fűrdők, az erősítő seták a fenyevesek zöldjei között, az elragadó szépségű völgyek ölen, ha a kellő étkezést nincs meg, ha a lakás rossz és elviselhetetlen és hiányzanak mindama apró kenyelmek, melyek nélkül ez a prózai élet száraz volna, nemcsak hogy a fűrdőhelyeken, de a rendes lakóhelyeken meg inkább.

Nem habozunk kijelenteni, hogy a jó fűrdőhely jó vendéglő és helyes módon vezetett szálloda nélkül nem lehetséges. Nem lehetséges, mert mit már a fentebbiekből is kitűnik, a fűrdőhely minősége szoros összefüggésben van a rajta létező vendéglők és szállodák minőségével. Mert például ott, hol ezek elhanyagolt állapotban vannak és rájuk gond egyáltalán nem fordították, lehetetlen, hogy a vendég megmaradjon; elszökik, a mint csak teheti; már pedig a fűrdő első léteerdeke, hogy a fűrdők lehetőleg jobban érezzék magukat, és a fűrdőhelyen eltöltött napokra mindig a legkellemesebb emlékekkel tekintsenek vissza, mert a fűrdő látja hasznát, ha olyan törzsközönséget szerez magának, mely híven felkeresi minden évben és oda újabb és újabb elemeket vonz.

A melyik fűrdőhelyen a vendéglői és szállodai élet erősebb hullámokat ver, az annak a jele, hogy a fűrdői verkingés is hevesebb, lüktetőbb a rendesnél és az újabb és újabb elemek bevonása által a fűrdő felvirágoztatása ideztetik elő. Mar pedig, hogy létrejöhessen az erősebb hullámok, ehhez szükséges, hogy az idegenforgalom emelkedjen, az idegenforgalmat azonban csak a fűrdőhely jó hirneve emelheti, a mi viszont ismét a vendéglők és szállodák jó hirnevének eredménye illetve következménye. A mint látjuk, tehát oda térünk vissza, a honnan kiindultunk. Ez egy circulus vitiosus, jobb értelemben véve ezt a kifejezést. A fűrdőhely híre és az ott létező vendéglők és szállodák jó hirneve irkerestvéreke, egyik a másik nélkül meg nem élhet, egyik a másiknak kiegészítő része, egyik a másiknak következménye. Hol a vendéglő és szálloda megteszi köteleességét és mindenkit kielégít, ott kétségtelen, hogy a fűrdő jó hirneve is emelkedni fog és viszont a fűrdő jó nevében már benn van a garancia arra, hogy a vendéglő és szálloda a fűrdőtelepen kifogástalanul működik.

Mert hát ezen a téren is, épügy mint bárhol, a rend a legelső köteleesség!

A csap eldugulásának és szétrepedésének megakadályozása.

A fából készült csapok-vagy facsavaroknak eldugulása, hogy a pipát nem lehet elfordítani, rendszerint akkor szokott megtörténni, ha nagyon erősen kiszáradt és kevésbé alkalmas fából készült csapot verünk a hordóba. Az utóbbi esetben igen gyakran előfordul a csap megrepedése is. És éppen ezért érdemelnek a tisztafából készült csapok minden másféle fából való csapnál nagyobb becsülést, mert ezen rendkívül zivós és finomrostu fenýőfa a legkevésbé van ádvette az említett két bajnak.

Azonban rendszerint segítünk a bajon azzal, hogyha az ilyen csapot a használás előtt néhány óra hosszat tiszta vízben áztatjuk és azután száraz ruhával megtöröljük, a pipát pedig tiszta vaselinnel megkenjük, hogy könnyebben forduljon. Rendszerint foggyt és egyéb zsradékok szoktak ezen czélra használni, azonban a tiszta vaselin sokkal ajánlatosabb ezeknél.

Azonban mégis legbiztosabban segíthetünk ezen bajokon, ha a csapot megfelelő módon paraffinnal impregnáljuk. Mivel a bor és a szeszes italokra nézve egészen közömbös paraffinnal való impregnálás által a fa teljesen biztosítva van a nedvesség behatása ellen, ennek következtében az ekként elkészített csap a folyadék beívása következtében sem el nem dugulhat, sem pedig a kiszáradás miatt el nem repedhet. Éppen ezen oknál fogva sokkal kevésbé alkalmas fából is lehet egészen jó csapot készíteni, hogyha megelőzőleg paraffinnal impregnáltuk.

A paraffinnal való impregnálást úgy a facsapoknál, mint akármely apró fatárgynál, pl. akonánál igen könnyen végezhet vethetjük, meg pedig úgy, hogy azokat a megolvastott és hevített paraffinnal teszszük és benne hagyjuk mindaddig, a míg a fa egészen teleívődik és a fa lyukacsából a levegő eltűnik. E czélból a tiszta fehér paraffint, tiszta, elegendő nagyságu érczédénybe

teszszük és azt mérsékelt hősnél olvasszjuk. anélkül azonban, hogy a forrásig vagy gőzlégés hevitenénk. Ezután az így megolvasszott paraffinba beleteszszük az impregnálásra szánt csapot vagy bármely más fából való tárgyat és mindaddig benne hagyjuk, míg több levegő-buborék nem jön a fából, erre azután kivesszszük, a paraffinból kicsepegtetjük és megszáritjuk. Hogy a fa jól teleivódjék paraffinnal, kell hogy a csapot stb. úgy kiszáritsuk, hogy az többé semminemű nedvességet ne tartalmazzon.

Az olyan facsap, vagy akármely egyéb fából való tárgy, a mely ilyen módon paraffinnal impregnálva van, biztosítva van az ellen, hogy semminemű folyadék a fába bele nem hatol, ennek következtében kiszáradás miatt el nem repedhetnek, ezenfelül pedig még azon kiváló előnyük is megvan, hogy igen könnyen tisztán lehet őket tartani, minthogy mindenemű ekkép kezelt faszerszámot elég egyszerűen hideg vízzel leöblíteni, hogy mindenféle szennyet, nem egyszer ragadós betegségek csíráját végleg eltávolíthassunk. Éppen ezen oknál fogva minden észszerűen kezelt pincezében csak paraffinnal impregnált csapokat, akonákat, dugókat tanácsos használni.

Csapos.

A budapesti szállodások, vendéglősök és korcsmárosok ipartársulata minden hét pénteki napján reggelit tart, és pedig:

Május 4-én: Schnell József, József-körút 13
Május 11-én: Kirnbauer Samu, hársfautca 28.

Hymen. Vettük a következő házassági hirt: Neumann Károly főpincézr május hó 1-én köt házasságot M a n t l e r Rózsika urhölgygyel Győrött. Öszinte szerencsekívánatainkat a szép frigyhez!

Neorológ. Mint részvétellel értesülünk, Grünwald Mór urat, az »Artesia« r. l. vezérigazgatóját, súlyos csapás érte; testvérbátyja, Dr. Grünwald József budapesti gyakorló orvos m. hó 19-én elhunyt. A megboldogultnak temetése m. hó 20-án történt meg oly imponáns részvét mellett, melyre csak igen ritkán van példa. Megjelentek a megboldogult számos kártársa mellett a kir. magy. tudomány-egyetem sok neves orvosánára és a jelenlevők között még a következőket láttuk: Lévy, a magyar általános bizt. társ. vezér-

igazgatója, Dr. Morzsányi Károly, Dr. Eulenberg Salamon, Dósa Kálmán, Ehrlich G. Gusztáv fővárosi törvényhatósági bizottsági tagok, Kramer, Dr. Preyer Hugó bankigazgatók és számos barátja és tisztelője. Áldás és béke lengjen az elhunyt porai felett!

A vasútépítés új csodájáról. Carpenter, carthagói (északamerikai) újságkiadó érdemű állítja, hogy két év-tizeden belül a New-Yorkból Chicagóba való utazás, a melyre most hat nap kell, nem fog tovább tartani huszonnégy óránál. Carpenter ugyanis egy tervezetet készített, a mely szerint New-Yorktól az »arany kapuig« épülne egy magas építményű vasút, a melynek óránkénti gyorsasága 200 mérföld lenne. Már több szabadalma van azon eszközökre, a melyeket ezen vasút építése alkalmával föl akarna használni; most azon munkálkodik, hogy vállalata számára tőkepénzeseket tudjon szerezni. A tervezett vasút egyenesen New-York és San-Francisco légvonalát követné és nyolcz sínpárja lenne, még pedig négy a személy-, négy a teherforgalom számára. Mint-hogy ekképen külön sínparók lennének a személy- és a teherforgalom számára és minthogy ugyanazon sínparon csakis ugyanazon irányba haladó vonatok közlekednének, a vasúti szerencsétlenség majdnem teljesen ki lenne zárva (!). A vasút építésének költségei nem kerülénének többre, mint a rendes, földszinten épített vasutaké. Carpenter a vaspálya üzemeire föl a villanyos erőt szemelte ki és szerinte könnyen el lehet érni 200 mérföldnyi gyorsaságot naponként. Ily gyorsasággal sem jár azonban semminemű különös veszedelem, mivel semminemű akadály elhárítására a sineken nem lesz szükség. Azonban a levegő ellenállását mindenestre figyelembe kellene venni, de a feltaláló ennek is tudja orvosságát. A motoroknak kupalakat fog adni. Sem hófúvásoktól, sem pedig a vasút ágyának árvíz által való elhurokolásától nem kell félni az új vasuton. Minden állomáson a tehervonatok számára készült sinek egy része mozgatható lesz. Már most ha valamelyik teherszállító kocsinak valamelyik állomáson kell maradnia, bekapszolja és a sin mozgatható részére helyezik. Ezt a részt azt után egy különös készülékkel aláüszesztik és egy részatos sinen a földszintre bocsátják. Különös telegráfvezetékere éppen semmi szükség nem lesz, a sinek elegeznek minden ilyen feladatnak. Carpenter immár 76 találmányt eszelt ki, a melyek nagy vagyonhoz juttatták. Megvan róla győződve, hogy mostani terve sem kivihetetlen és hogy nemsokára találkozik majd kellő tőke, hogy meg is valósíthassa.

Vendéglős urak figyelmébe. Patát János zongoratanár, ki arisztokrata családoknál évek óta lez-

kéket ad és mint karnagy számos külföldi és hazai színházaknál működött, ajánlkozik zongoradárk adására háznál és saját lakásán. Czime megtudható szerkesztőségünkben. Ismerve képességeit, melegen ajánljuk.

Szoarén.

Emlékszel azon szép estére még?

— Oly véletlen hozott össze az ég —

Gyönyörrel volt eltelve a szívünk,

És hittük, egykor boldogok leszünk,

Jövőbe szállva szívtém terveket

Te meg fütembe sügtát verseket.

Mit érdekel minket a szoaré . . . !

Emlékszel-e . . . emlékszel-e?

De a boldogság csalja kis madár,

Tanyát keresve erre-arra száll.

S ha egyik helyről messze repdes el,

Utána szédült, ronesoll a kebel.

Oh mily hamar hagyott el engemet!

Mert másnak adtaid csalja szívedet.

Ah, mily sok bán hozott a szoaré!

Emlékszel-e . . . emlékszel-e?

És mégis áll telkemben a remény:

Hogy egykor mégis léz te az enyém.

Engém! . . . Mi jól esett e gondolat,

Ember nem lett bön' nálam boldogabb.

De te elhagytál engem hűtelen,

És másnak mondtad, mit előbb nekem;

Ám jól tudom, ha mull a szoaré,

Majd ő is kérdi, hogy: »Emlékszel-e?« . . .

Farkas Mina.

Borügynök

kiváló borismerettel, több évi praxissal ajánlja szolgálatait a t. szállodás, vendéglős és korcsmáros uraknak bevásárlás eszközlése alkalmából.

Czime megtudható a kiadóhivatalban.

Eladó vendéglő.

Taksonyon (Pest-megye), a helység közepén, egy vendéglő, hozzávaló lakással és éttermekkel, továbbá néhány vendégszobával, valamint a kertben egy ujonnan épült kastélylyal, mind a legjobb állapotban, szabad kézből eladó. — Bővebb értesítést ad

Peruzzo István Taksonyon, Haraszt mellett.

Gasthaus zu verkaufen.

In der Gemeinde Taksony (im Pester Komitat), ist in Mitten des Ortes ein Gasthaus, mit allen hiezu nöthigen Wohn- und Speiselokalitäten, einigen Fremdenzimmern, ausserdem im Garten eine neugebaute Villa, Alles im besten Zustande, aus freier Hand zu verkaufen. — Näheres zu erfahren bei

Stephan Peruzzo in Taksony nächst Haraszt.

LAKÁS
ÉS
ABLAK
TISZTÍTÁS
PADLÓ
BÉERESZTÉS
FÉREG
IRTÁSI
ÉS
POR MENTESÍTÉSI VALLALAT.

**NYÁR-
UTCA 34.
TELEFON
14-59
DITRICHSTEIN
MOR**

Legolcsóbb bevásárlási forrás!

T. pinczér urak előnyben részesülnek

Gál Ignác és Jársa férfi szabóknál

VI. kerület, váczi-körút 21. szám, Ó-uteza sarok Ipar-udvar.

Mérték szerint	Frakk-öltöny	25 frttól
	Smocking- vagy Sacco-öltöny	20 frt
	Felöltő	20 frt
	Nadrág mérték szerint	6 frttól és feljebb

saját műhelyünkben készül.

Üveggyári telepek

azelőtt

SCHREIBER J. és UNOKAÖCSÖSEI

Budapest, IV. régi posta-utca 10 (félemelet).

1765/B szám.

Nagy raktár
üvegárukbán
vendéglők
és
kávéházak részére.

Árjegyzékek ingyen és bérmentve.

Francia pezsgőbor-gyárosok Louis François & Comp.

csász. és kir. udvari szállítók.

Diplome d'Honneur

Lissabon.

Promontor.

Arany érem

Párizs, Nizza, Temesvár, Anvers.

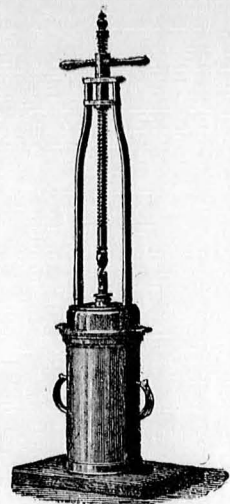
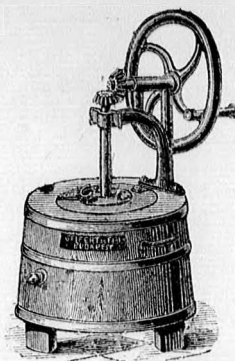
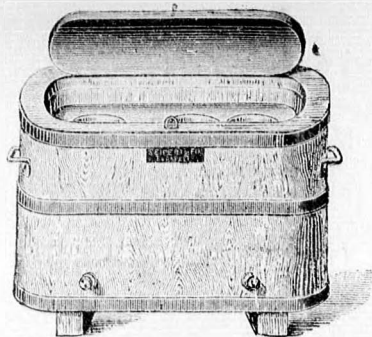
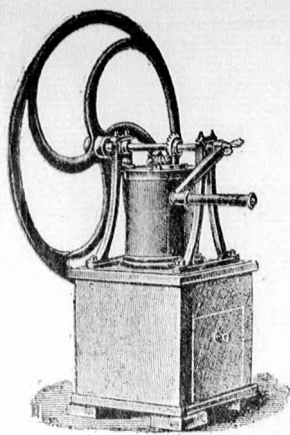
Van szerencsénk becses tudomására hozni, hogy mi az
egyedüli francia pezsgőbor-gyárosok

vagyunk Magyarországon és cégünk mint ilyen a budapesti
kereskedelmi- és váltótörvényeséknél 17,151. sz. a. bejegyezve van.

Főraktár : *Borhegyi Ferencz* azelőtt *Lápossy*
Budapest, Maas-palota.

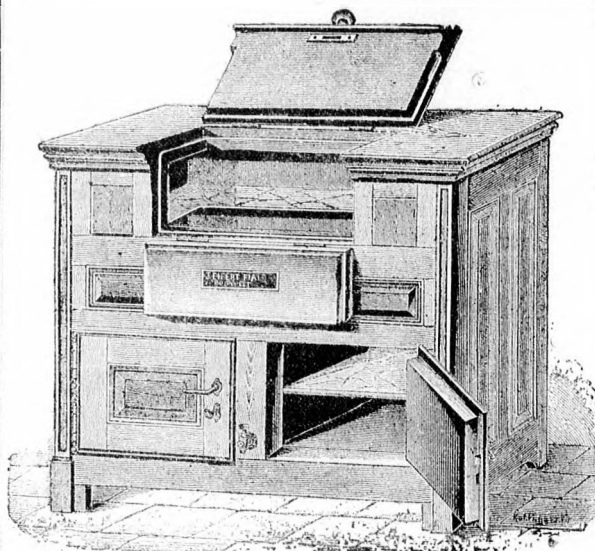
Vezérképviseletőség : *Ruda és Blochmann, Budapest.*

SEIFERT HENRIK ÉS FIAI

csász. és királyi szab. jegszekrenygyár

csász. és királyi udvari tekeasztal-gyár

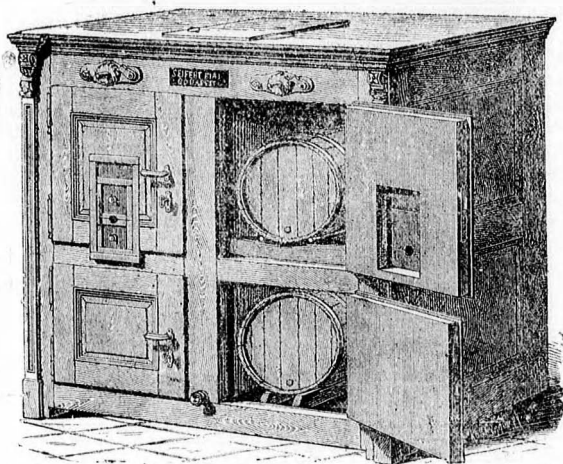

BUDAPEST

VII.,

Dob-utca

90.szám.

Thonet Testvérek

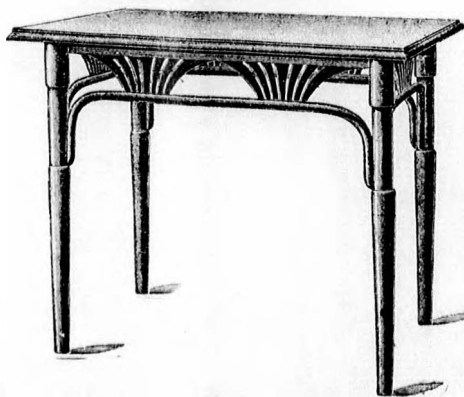
tömören hajlitott fabutor-gyárosok

Budapest, IV., váczi-utca 20.

Ajánlják dusan felszerelt raktárukat mindennemű étterem-, kávéház- és szálloda-berendezésekben.

A Metropole-szálló berendezéséből.

A »Royal«-szálló berendezéséből.

Árjegyzékkel kívánatra ingyen és bérmentve szolgálunk.

LEFKOVITS TESTVÉREK es. és kir. szab. teke- és dákó-gyárosok

Budapest, VI., Király-utca 36. szám.

Az ezreóéves kiállításon a kiállítási nagy érermel kitüntetve.

Ajánljuk különleges gyártmányainkat, úgymint: két márványlappal felszerelt fordítható teke-asztalainkat karambol- és bájjátékra szabályozva a legbiztosabb és legkönnyebb záróköszülőkkel. Gyártunk továbbá: stabil karambol és báb (kéglí) teke-asztalokat, dákókú, franciaia módszer szerint, elefántcsont-labdákat és minden e szakba vágó munkákat. Elvállalunk teljes kávéház-berendezéseket a legdiszesebb stilszerű kivitelben úgy saját mint adott rajzok szerint.

Régi teke-asztalok legjobb kivitelben, valamint dákók és elefántcsont-labdák készítettnek v. ujakra kicseréltetnek.

Tekeasztalok áthuzása valódi Tuffia-posztóval a legújtanosabbban teljesítettnek.

TELEFON

HIVATALOS RÉSZ.

Meghívó.

A Budapesti Kávés-Ipartársulat a nyári időszak beállása előtt még egy társasvacsorát rendez folyó 1900. évi május hó 7-én este 8 órakor a Weingruber-féle étterem külön helyiségében (VII., Dohány-utca 20. szám alatt).

Fölkértnék a t. tagtárs urak, hogy ez alkalommal is minél számosabban megjelenni sziveskedjenek.

Budapest, 1900. május 1-én.

Kemény Géza,
titkár.

Némái Antal,
elnök.

Értesítés

a „Budapesti kávésségédek betegsegélyző-pénztárának“ tagjainhoz.

A körúti fürdő, a Hungária-fürdő, a királyfürdő és az első magyar gőzfürdő, igazgatóságunk megkeresése folytán, kedvezményes árú fürdőjegyek váltására jogosító utalványokat bocsátottak pénztárunk rendelkezésére. Értesítjük a tagokat, hogy az utalványok a pénztár irodájában a délutáni hivatalos órák alatt díjmentesen kaphatók.

Budapest, 1900. április 30-án.

Kemény s. k.,
titkár.

Némái s. k.,
elnök.

Kérelem.

Az ipartársulati iroda a legnagyobb készséggel nyújt fölvilágosítást minden a kávéspart érdeklő ügyben olyan kávé uraknak is, akik új üzletet nyitván, a tagok sorába még nem léptek be. Fölkérem ennél fogva a t. tagokat, hogy üzletük esetleges adásánál, az új tulajdonost útbaigazítás végett az Ipartársulat irodájához utasítani sziveskedjenek, — egyszersmind hívják föl figyelmét a „Kávésségédek Betegsegélyző Pénztárára“ is.

Némái Antal s. k.
elnök.

Kérelem.

Az Ipartársulat elnöksége fölkéri a t. tagokat, hogy a kerületi pénzügyőri biztosságok ellen irányuló jogos panaszaitak vele szóban vagy írásban közölni sziveskedjenek.

Némái s. k.
elnök.

Értesítés.

Az Ipartársulat t. tagjait értesítjük, hogy az ebeknek a kávéházakba való vitelét tilalmazó nyomtatványok az irodában darabonként 20 filléért kaphatók.

Némái s. k.
elnök.

Jegyzőkönyv

fölvételt Budapest, 1900. évi április hó 9-én a Budapesti Kávés-Ipartársulat választmányának rendes üléséről.

Jelen voltak: Némái Antal elnök, Harkai Mór alelnök, Holstein Zsigmond pénztáros, Berger Leó ellenőr, Freund Henrik, Árvay Ottó Ede, Tihanyi József, Glaser Fülöp, Grüneck Gusztáv, Brück Károly, Heszmann Károly választmányi, Bengyel Zs., Schreiber Hugó felügyelő-bizottsági tagok, Kemény Géza titkár.

1. Némái Antal üdvözi a választmányt az új ciklusban tartott ezen első ülése alkalmából és annak a reményének ad kifejezést, hogy a tagok örömmel vesznek részt a rajuk váró munkában. Az ülést délután 5 órakor megnyitja és az előző jegyzőkönyv hitelesítésére Árvay Ottó Ede és Glaser Fülöp urakat kéri fel.

2. Kemény Géza titkár felolvassa az 1900. évi február hó 12-én tartott ülés jegyzőkönyvét. Ez ellen észrevétel nem lévén, hitelesített.

3. Elnök jelenti, hogy a közgyűlés a pénztárosi állásra Holstein Zsigmond eddigi ellenőrt választván meg, a pénztárátadás e hó 6-án megtörtént. A titkár fölolvassa a pénztárátadásról fölvett jegyzőkönyvet, mely az ipartársulat összes vagyonának és a kezelése alatt álló összegnek átadását tanúsítja.

A választmány a jelentést jóváhagyólag tudomásul veszi.

4. A titkár jelenti, hogy a legutóbbi ülés óta új tagok gyanánt Róth Dániel, Popper Antal, özv. Roggenbauer Antalné, Wohlmuth Adolf, Lissauer Izák, Császár Gyula, Hevesi Adolf, Schwarz Arnold Henrik és Grosz Samu léptek be. Üzletük megszüntetése folytán kileptek Taub Arnoldé, Pusechnik Ferenc, Rosenberger Gyula és Rosner Ignác.

A választmány tudomásul veszi ezeket a jelentéseket.

5. Jelenti továbbá a titkár, hogy elnöki intézkedésre a következő jötelemek adományok folyósítottak: a vendéglő ipartársulat báljára 20 korona, a székesfővárosi tisztviselők báljára 20 korona, a kerületi betegsegélyző-pénztár báljára 10 korona. A választmány ezt a jelentést jóváhagyólag tudomásul veszi.

6. Titkár bemutatja a vakokat gyámolító országos egyesület megkeresését az egyesület kötelekbe való belépés tárgyában. Elnök javaslatára a választmány elhatározza, hogy a vakokat gyámolító egyesületbe 10 éven át fizetendő 60 koronával alapító tagul belep.

7. Elnök ismerteti a járdafoglalási ügyben legutóbb beallott fordulatot. A székesfőváros tanácsa a társulat kérvényét elutasította, de az elnökség fölbevezése folytán a közgyűlés elé került az ügy, ahol is az elnök fölszólat, előzőleg pedig minden lehető elkövetett az ügy sikere érdekében; ennek dacára a közgyűlés helybenhagyta a tanács határozatát. Nem forgott azonban kétség aziránt, hogy esetleges újabb akció eredményre fog vezetni és azért az elnökség az ügyet a jövő évben újból szőnyegre hozza. A választmány e jelentést tudomásul veszi.

8. Titkár fölolvassa a kereskedelemügyi miniszter ur leiratát a hatósági munkaközvetítő intézet támogatása ügyében. A választmány a leiratot tudomásul veszi.

9. Elnök bemutatja és a titkárrel fölolvastatja a segélyalap támogatása ügyében szerkesztett és az üzletbarátokhoz intézendő körlevél szövegét. A választmány a tervezetet elfogadja és fölkéri tag-

jait, hogy az irodával a velük összeköttetésben álló nagyobb czekek cimeit írásban közöljék. A körleveleknek ezután való szüküldése a választmány korábbi határozatához képest az elnökség föladata lesz.

10. Titkár előterjeszti az „Egyesületek Lapja“ kiadójának kérvényét, melyben a lap támogatását kéri. A társulat tagjai részéről befolyó előfizetési díj 1/2-át a segélyalapra ajánlja föl a kiadó és ezen összeget a tag-előfizető levonhatja és a segélyalap javára közvetlenül beküldheti. A választmány az ajánlatot tudomásul veszi, de további intézkedést nem tart szükségesnek.

11. Elnök a választmány előtt is megemlékezni kíván arról a szép ünnepélyről, amely április hó 2-án folyt le. Harkai Mór alelnök 25 éves üzleti működésének emlékére az elnökség bankettet rendezett és egy díszalbumot csináltatott. Az elnökség intézkedését a választmány egyhangy helyesléssel tudomásul veszi.

12. Brück Károly nyilvánozza, hogy a társulat csallakozék az idegenforgalom emelése érdekében megindult mozgalomhoz. Elnök javaslatára és tekintve azt, hogy e mozgalom még konkrét alakot nem öltött, a választmány ez ügygel egyelőre nem foglalkozik.

13. Brück Károly szükségesnek tartja bejelenteni, hogy Weinberger Lajos, a Club-kávéház tulajdonosa, a kávéárakat le akarja szállítani, jóllehet a társulat közbenjöttével létrejött egyezségi okiratban a magasabb árak föntartása tekintetében 2 évre vállalt kötelezettségei. Ez ügyben intézkedést kér. Elnök azt hiszi, hogy az intézkedésről addig nem lehet szó, amíg konkrét tényről nem állunk szemben. Mindamellett fölszólihatja Weinbergert, hogy hajlandó-e lépésének következményeit viselni, amely tudvalevőleg 2000 korona bírság megfizetésében áll.

A választmány kimondja, hogy Weinberger Lajos az elnök javaslata értelmében nyilatkozatra fölhívandó.

Több tárgy nem lévén, elnök az ülést 6^{3/4} órakor berekeszti.

Jegyzőkönyv

fölvételt Budapest, 1900. évi április hó 9-én a Budapesti kávésségédek betegsegélyző-pénztára igazgatóságának rendes ülésében.

Jelen voltak: Némái Antal elnök, Holstein Zsigmond pénztáros, Steuer Sandor, Harkai Mór, Grüneck Gusztáv igazgatósági tagok a munkadók részéről, Magyarics Gusztáv alelnök, Fritsz Ferenc, Kiss Pál, Huszár Albert, Koltay József, Magossy Gyula, Olmosi József, Sándor Lajos, Lőrincz Elek igazgatósági tagok, Kőcsán Károly ellenőr, Bagó József, Kalász József felügyelő-bizottsági tagok a biztosítottak csoportjából; Kemény Géza titkár.

1. Némái Antal elnök üdvözi az igazgatóságot, különösen annak újonnan választott tagjait és annak a reményének ad kifejezést, hogy az új igazgatóság sikeresen fog működni. Az ülést este 8^{3/4} órakor megnyitja és a múlt ülés jegyzőkönyvének hitelesítésére Magossy Gyula és Kiss Pál urakat kéri fel.

2. Az 1900. évi március hó 9-én tartott igazgatósági ülés jegyzőkönyve felolvastatván, észrevétel nélkül hitelesített.

3. Elnök jelenti, hogy a kávéipartársulat pénztárosi állását ez idő szerint Holstein Zsigmond ur ölti be; a pénztár alapszabályainak 24. §-a értelmében — minthogy ezen igazgatóságnak szinten tagja — őt illeti a pénztárosi tiszt betöltése. An-

„Pilzeni Ósforrás”

a pilzeni polgári söröző (alap. 1842) világhírű gyártmánya.

Hordósörök legjutányosabb árban.

Minden előkészület nélkül rögtön és bárhol csapolható.

„Münchner Bürgerbräu”

a bajor sörök gyöngye, elismert kitűnő minőség.
Vezérkép, Magyarország és Balkán államok részére:

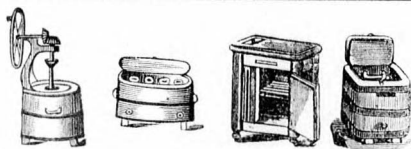
Mezey és társa czégnél
Budapest, IX., Ranolder-utca 4.

DOMINO-SEC

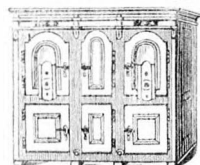
PEZSGŐ

Belatini Braun A.
VELENCZE (Fehér-m)

GINDERT ISTVÁN

jégszekrény, hűtő- és fagyasztó-készülékek, puhafa butor, konyha és háztartási eszközök gyára

Budapest, VI., Klapka-u. 5.

Raktár:

VI., Teréz-körut 8.

Die Buchbinderei mit Maschinenbetrieb

Leopold Neumann

BUDAPEST, VIII. Muzeum-körut 10.

fabrikirt seit Jahren als Spezialität

Kaffeehaus-Mappen, Speisekarten-Decken und Rohrleitungshalter aus dem besten Material.

Godigene Arbeit — Prompte Lieferung — Prospekte zu Diensten.

Deckert és Homolka

villanyos műszaki-intézet

A világ-híró „Graft mikrotelefon” feltalálói és szerkesztői.

BUDAPEST

GYÁR: RAKTÁR:

VI., Izabella-u. 88.

V., Dorotya-u. 8.

Szállítanak

szálloda-sürgöny-és telefon-berendezéseket,

szálloda-harangokat,

villámhárító- és villamos-világítási-

BERENDEZÉSEKET

olcsón, solid és szakszerű kivitelben jótállás mellett.

nak előrebocsátása mellett, hogy az új pénztáros kiváló buzgalmaról már eleve is meg van győződve, jelenti, hogy a pénztárátadás a f. hó 6-án megtörtént.

Kemény Géza titkár fölolvassa a pénztárátadásról fölvetett jegyzőkönyvet, mire az igazgatóság az egész jelentést helyeslően tudomásul veszi.

4. Elnök javaslatba hozza, hogy a szokásos évi jutalom fejében Kemény Géza titkárnak 50 korona, Horváth Lajos pénzkészelőnek 50 korona és Sternfeld Simon pénzeszedőnek 20 korona megszavaztassék.

Az igazgatóság a javaslatot elfogadja és a kérdéses összegeket megszavazza.

5. Elnök jelenti, hogy az igazgatóság egyik érdemes tagja, Kiss Pál, a múlt hónapban ülte 31 éves szolgálati jubileumát. Ez alkalomból az ipartársulat a pénztár közgyűlése alkalmából szép ünnepet rendezett. Azt hiszi, hogy az igazgatóság is örömmel emlékezik meg a ritka alkalomról és kijelenti, hogy hasonló esetekben mindenkor örömmel áll rendelkezésre.

Helyessel tudomásul vetelik.

6. Elnök előterjeszté Freund Henrik kávéés kérelmét Maurery Istvánnak a pénztár tagjai közé leendő fölvétele iránt. Utóbb nevezett márczius hó 8-án lépést szolgálta, a munkaadó pedig tévedésből a pénztárnál nem jelentette be. Maurery a múlt hó 25-ike óta kórházban fekszik és munkaadója most utólagosan óhajtja őt bejelenteni, természetesen a járulékok fizetésének kötelezettsége mellett. Az elnökség a bejelentést nem fogadta el és kéri az igazgatóság döntését.

Magyarics Gusztáv alelnök a kérelem elutasítást javasolja, ammal is inkább, mert Freund ur pénztárunknál többi alkalmazottját sem biztosítja Lőrincz Elek nem járultak ahhoz, hogy Maurery István a tagok sorába fölvetessék. Ha a kórházból egészségesen tavozik és a pénztári orvos megvizsgálta, akkor fölvehető lesz.

Elnök javasolja, hogy az igazgatóság abban a föltevésben, hogy Freund ur alkalmazottait a jövőben pénztárunknál fogja bejelenteni, méltanyossághoz vállalja el az apolási költségeknek 7 napra eső részét.

Miután még Harkai Mór is ezen indítvány mellett foglal állást, az igazgatóság az elnök javaslatát elfogadta és megbizta a titkárt, hogy Freund Henrik urat megfelelően értesitse.

7. Magyarics Gusztáv alelnök megemlékezik arról, hogy Harkai Mór igazgatósági tag ur a múlt heten ünnepelte 25 éves üzleti működésének jubileumát. Az igazgatóság részéről is örömmel járul a jókívánatokhoz és kívánja, hogy az a jó viszony, mely Harkai és személyzete között van és amelynek Kiss Pál jubileuma is egyik bizonyossága, sokaig fönmaradjon; a budapesti kávésegédeknek pedig sok olyan fönökök legyen, mint Harkai.

Harkai Mór köszöni a szíves megemlékezést és hangsúlyozza, hogy Kiss Pál ur jubileumának rendezésében az orozlánrész az ipartársulat érdemes elnökét illeti, ő csak fölívta figyelmét az alkalomra. Kiss Pál megerdemelte a kifüntetést, de az ünnepélynek az is ezrelja volt, hogy minden kávésegéd előtt irányadó példakép legyen.

Az igazgatóság ezután egyhangu határozattal kimondja, hogy Harkai Mór urat jubileuma alkalmából a maga részéről is örömmel üdvözlí.

8. Ólmosi József, mint az igazgatóság új tagja, reflektálván az elnök megnyitó beszédére, hangsúlyozza, hogy az igazgatóság minden egyes tagja örömet vesz részt a pénztár javára irányuló munkában. Ha talán nézeteltérések merülnének föl, ezeket igyekezni fognak kölcsönös meggyőzés útján kiegyenlíteni. Arról biztosíthatja az elnökséget, hogy az igazgatóság minden egyes tagját nemes intenciók vezérlik.

Némzai Antal elnök Harkai nak válaszolva, megjegyzi, hogy örömmel működött közre Kiss Pál kifüntetése érdekében, mert utóbbi azt jogosan kiérdemelte. — Ólmosi nak azt válaszolja, hogy ő a pénztár elnöki székeben nem uralkodni, hanem kormányozni és teremteni akar. E munkájában szívesen lát mindenkit társa gyanánt és örömmel hallgat meg minden indítványt, mindenkor fölítelev természetesen, hogy az indítványok, javaslatok az alapszabályok keretén belül maradnak, mert az elnöknek első hivatása az alapszabályok megtartása felett öröködni.

Az igazgatóság helyessel veszi tudomásul az elnök kijelentéseit.

9. Holstein Zsigmond indítványozza, hogy Harkai Mór lépő pénztárnoknak sok évi buzgó fáradozásáért az igazgatóság jegyzőkönyvi köszönetet szavazzon.

Az igazgatóság ezt az indítványt lelkes éljenzéssel egyhangulag elfogadja.

10. Lőrincz Elek igazgatósági tag kérdi, hogy a gyermekágyi segély a tagok nejei részére hogyan van szabályozva. Fölvilágosítást kér továbbá a bábapénz magasságára vonatkozólag.

Kemény Géza titkár egész terjedelmében fölolvassa az alapszabályok 12. §-át, mely a fölvetett első kérdésre és a vele kapcsolatos vitás kérdésekre fölvilágosítást nyújt. Jelenti egyszersmind, hogy a bábapénzt egy régiebb igazgatósági határozat 10 koronában állapította meg.

Az igazgatóság, valamint Lőrincz Elek interpelláló is e kijelentéseket tudomásul veszik.

11. Lőrincz Elek indítványára, az alapszabályok egy-egy hivatalos példánya a jelenvolt igazgatósági tagok között kiosztatott.

Több tárgy nem lévén, elnök az ülést este 10 órakor berekesztelte.

Kmf.

Kemény Géza, titkár.

Régi emlékek.

Egy nagyon régi, hosszú idő óta fennálló üzlet csukta be pár nap előtt kapuit.

A Kamoon-kávéház nem birkózhatott meg a mindinkább erősbödő versennyel, mely a régi, tisztességes, bár nem díszes kávéházat háttérbe szorította. Bezárta ajtóit, mert az üzleti viszonyok pangása, a rossz üzletmenet arra kényszerítették. A napi bevétel már-már alig haladta meg a napi kiadásokat és üzletlet fentartani ily körülmények között senkinek kedve nincsen.

Hej pedig a Kamoon-kávéház gyönyört multa tekinthet vissza. Nagyon régen nyitotta meg ajtóit a vendégek előtt, kiknek nevei között nem csekélyebb kapacitásokkal találkozunk, mint Deák Ferencz, a kinek ez „stamm”-kávéháza volt. Az „öreg urat” gyakorta lehetett itt látni elmerülve államferfi gondjaiba, egy ország boldogításának terveit szöve. Gróf Andrássy Gyula is, a 67-es kiegyezés utáni első miniszterelnök nem röstellte be-bemenni egy-egy pohár cognacra vagy más effélére. A hetvenes és nyolcvanas évek valamennyi nevezetesebb eseményének szála összefüggésben vannak a Kamoon-kávéházzal. Így legmozgalmasabb volt a tiszta-eszlári per idején, mikor a „zsidó-hecczek” föntezői, Verhovay, Istóczy, itt tartották föhadiszállásukat és itten állt ki a tüntetők szétosztására kiküldött katonaság villogó szuronyai elé Hermann Ottó, a jelenlegi nagy tudós.

A Kamoon-kávéház tehát nagy hagyományoknak volt a letéteményese, annál fájdalmasabban esik tehát most, hogy a közszereplés teréről való letűnéséről kell beszámolnunk.

Mikor a Kamoon-kávéház megnyílt, bizony nem volt olyan nagy a verseny, mint mai napság. Az újabb kornak emészto lázas versenye, a megélhetés utáni mindennapi küzdelem azonban lassanként megöli ezeket az üzleteket. Daczára annak, hogy most már mindenhová, minden kávéházba eljár a közőnség, mégsem tudnak jól megélni azok az üzletek, melyek egy régi jobb kor hagyományait ápolva, az üzleti szolidság, a magyar kedélyesség és a hazafias lelkesedés tanyái, tűzhelyei és otthonai valának. E szomorú jelenség okát könnyű megérteni. Mit érnek a modern kor szellemi világításában a fent elősorolt tulajdonságok, mikor a huszadi század túlfinomult idegű közőnsége valami újat, mindig valami érdekfeszítőt, „szecessziósát” keres. Már pedig ezek a régi, szinte történelmi jelentőséggel bíró kávéházak, mint a milyen elsőrangúak voltak a maguk idejében, messze elmaradtak az újabb kor áramlatától és most magukra hagyatva, lassanként összedüledznek. Romlásuknak ez az egyik oka.

Másik oka pedig — a mint már fentebb említettük is — az egyre-másra szaporodó versenytársak nagy száma, melyek közül egyik a másikat felülmulni törekszik. Tisztességes iparunkba hány csúszik be azok közül, a kik minden más egzisztenciából kikopva, ezt az ipart tartották fel maguknak utolsó menedékül, nem gondolva és nem törődve azzal, hogy egy eleddig tisztességes nevet viselő ipart és azok üzöit kétes színben tüntetik fel a befurakodottak sötét lovagjai. Ezen segíteni kellene, de még eddig nincs orvosság reá, bár már ezer meg ezer cikkben kértünk segédelmet az arra hivatott és illetékes tényezőktől.

Nem csoda, ha a régi tisztességben megöszült ipartűzők és a régi üzletek megkopott, megvénhett falai nem tudnak kellően ellentállni a heves ostromnak és kapitulálnak,

még mielőtt a nem tisztességes ellenfél üszköt vethetne reájuk.

Bizony nagyon szomorú állapotok ezek. Komoly aggodalmat kelthetnek mindazokban, a kik a kávésipar érdekeit szívükön viselik. Mert hiszen más iparban is előfordult a legnagyobb fokú depresszió, a legmélyebb hanyatlás, a mely ellen már nincs segítség; de ezeknél legalább az a körülmény nyújthat vigasztalást, illetve okulást, hogy gyöngeségüknek okát saját magukban kell keresni, mert rossz alapon építettek és így csak természetes következményképen áll be az az eset, hogy a falak meghasadoznak és a hibásan alkotott épület összedől. A mi iparunknál azonban a dolog másképen áll. Itten erős maga az alap és erősek a falak. De a falban kártékony állapotok tanyáznak, kik egyre rágnak rajta, furkálnak be, mindig nagyobb és nagyobb rést törve rajta, míg egyszer csak azt vesszük észre, hogy a fejünkre szakad a ház. Már pedig ez az időpont nincs is olyan messze. A falak mármár ingadoznak, repedeznek, egy-egy nagy vihar alkalmával hullanak már a tető cserpei és féni lehet, hogy valamelyik erősebb istenítélet alkalmával összedől minden, maga alá temetve a mult bűneit, a jelen vékeit és a jövő reménységét.

De nem szabad ezt összetett kezekkel nézünk. Minél közelebb a veszély, annál közelebb a segítség! mondja az Irás. Segíts magadon és az Isten is megsegít! mondja a példabeszéd. Hozzá kell fognunk erős kézzel, ép szívvel, elszánt akarattal és esüggedellen kitartással, hogy megtartározzuk a régi rozszant épületet. Először is ki kell tűzünk, kipusztítanunk a falak közül a kártékony állapotokat, hogy soha többé vissza ne térhessenek; azután az átlaluk okozott réseket újra be kell építenünk, ha szükséges új falakat fogunk emelni, mely vészszel, viharal, az élet véseivel és a kenyerkereset viharairaival daczollhasson. És a mikor teljes új fényben áll az épület, arra kell törekednünk, hogy ez a dísz mindig megmaradjon, a kávésipar épülete fennmaradjon a maga épességében időtlen időig.

Ha mindezt megcségekedjük, ha mindazt megteesszük, a mit iparunk jól felfogott érdekei tőlünk követelnek, ha egyszer és mindenkorra újjá állottuk a tisztességtelen elemek inváziójának, akkor büszkén mondhatjuk, hogy megtettük kötelességünket. És akkor, bármily fájdalmasan esik is oly régi alapkövek, támaszszlopok kihullása, eldőlése, mint a Kamoon kávéházé, vizsgálatni fog az a tudat, hogy helyét olyan újjal pótolhatjuk, mely meg fogja őrizni a réginek nemes hagyományait és hozzá fog járulni teljes erejével ahhoz, hogy iparunk fejlődjék, gyarapodjék és virágozzék!

Némái Antal elnöksége.

— Részlet a »Budapesti Kávési-IPartársulat történetes« című munkából. —

(K. G.) Justinianus híres történetírójáról: Prokopiusról olvastuk, hogy kora történelméről két munkát írt. Egyet még életében közreadott, a másik csak halála után került nyilvánosságra; az elsőben egéki magasztalja az uralkodót, kinek kegyeit élvezte, a másodikban kora legelvetemedettebb embere gyanánt jellemzi. Melyik a két mű közül a hiteles, e kérdés ma is vita tárgya, de az eset, mint történelmi tény, kétségtelen bizonyíték arra, hogy közöttünk élő, velünk együtt működő férfúró, habár annak minden tette nyitott könyv is, nehéz történetet írni.

E sorok írója is érzi gyengeségét és tudatában van annak, hogy talán lesznek egyesek, akik czéltudatosságot keresnek majd ott, ahol a történetíró minden objektivitása mellett sem tud megszabadulni ama viszony hatása alól, amelyben a történet szereplőjével áll. Azért iparkodtam mindenütt ugyszólván a száraz tények felsorolására szorítkozni: ha itt-ott mégis az érzelmek me-

zejére csaptam át, ennek bővebb magyarázatul maguk a tények szolgáljanak, amelyekről írok.

* * *

Némái Antal nevét az 1877. évi december hó 10-én olvastuk először az ipartársulat bekebelező könyvében. Ezen a napon vétette föl magát a tagok sorába. Eleinte, ugytetszik, csendes szemléldje volt az eseményeknek. Pedig abban az időben elég mozgalmass volt az ipartársulat belső élete. Az 1875. évi törvények számos új adónemet hoztak be: ekkor kezdett átmenni a gyakorlati életbe a kereseli adó, mely kétfél is érdekelte a kávésokat: a III. osztályu kereseli adót magukért, az I. osztályu személyzetükért fizették. A törvényhozás életbe léptette az ugynevezett fényüzési adót, mely ellen heves agitációt fejtett ki a tarsulat. A főváros tanácsa új szabályrendeletet tervezett, melyben a »záros szám« és záróra behozatala is fölvetett kérdés volt.

Mindezek az ügyek élénk eszmecserére adtak alkalmat. A választmány gyakran összeült; a fényüzési adó dolgában egymásután három ülést is tartott.

Némái az első két éven át csak a közgyűléseken vett részt, a harmadik évben már a választmányi tagok között találkozunk nevével és új minőségében 1880. július 5-én szerepel először.

A szőnyegre került kérdések tárgyalásában csak a következő évben kezd élenkebb részt venni. Ekkor foglalkozott a választmány a már említett ügyekkel és a jegyzőkönyvekben nyoma van, hogy a mostani elnök már abban az időben is irányadó tagja volt a választmánynak.

Többször fölszólalt a fényüzési adó ügyében és tagja volt annak a küldöttségnek, amely az ipartársulat memorandumát a képviselőházhoz leendő terjesztés végett előbb Királyi Pál, majd mikor ez benyújtani vonakodott, W a h r m a n n M ó r képviselőnek átnyújtotta.

A szakkörököt ez időtájt a készülöben volt új ipartörvény is foglalkoztatta. Az országos iparegyesület közbenjöttével a tarsulat választmánya több ízben foglalkozott a javaslattal, majd mikor az törvénynyé vált, az ennek alapján készített fővárosi szabályrendelettel. Némái a szabályrendeletben már ekkor érvényesíteni óhajtotta azokat a kívánásokat, melyeket legutóbb 1898-ban fejtett ki a kereskedelmi miniszterhez intézett memorandumban és amelyeknek nagy részért még ma is küzdelmet folytat.

A buzgó fáradozás részben megtörtött egyesek eszökönységén; Némái tehát csak azt akarta egyelőre elérni, amit az adott viszonyok között keresztülvinni lehetett. Indítványt tett a választmányban, hogy az iparengedélyek kiadásának korlátozása iránt lépések tétessenek. Harczot indított a lebu-jok, kártyabarlangok ellen: a választmány el is határozta, hogy az ilyen üzleteket éber figyelemmel kísérí és a tapasztalt visszaélésekre a hatóságok figyelmét fölhívja.

Vizsont állást foglalt már akkor is a záróra behozatala ellen. Az 1888. évi december hó 4-én tartott választmányi ülésben Sch ö j a Ignác indítványt tett, hogy a készülö szabályrendeletbe a 2 órai záróra vétessék föl; azok az üzlettulajdonosok pedig, akik ezen az időn túl is nyitva tartanak, bizonyos díjat fizessenek. A választmány, Némaival élén, hallani sem akart az indítványról és Sch ö j a azzal egymagában is maradt.

Nagyjában ezek a kérdések uralták a helyzetet Kurz, Pécs, majd Báthory Mihály elnöksége idején. Az utóbbi elnök különös tiszteletnek és szeretetnek örvendett; annál meglepőbb volt tehát elhatározása, melyet az 1889. évi február hó 22-én tartott ülésen bejelentett, hogy megválik az elnöki szék-től. A választmány alig ocsudott föl meglepetéséből, amikor Némái Antal főlelekedett és fényes beszédben méltányolta Báthory

A Kőbányai Királysörfőző

Dr. Korányi és Dr. Kétly egyet, tanár urak által gyógyezélokra ajánlott

— GOLIÁT — MALÁTASÖRE

idegbajokban, vérszegénységénél, emésztési zavaroknál, gyengeségénél stb. kiváló sikerrel használtatik és egyuttal

Legkellemesebb üdítő-ital.

Ára vidékre, kőbányai vasuti állomáshoz szállítva: nagy palaczk 19 kr., kis palaczk 13 kr., fogyasztási adóval együtt. Vidékre legkisebb szállítmány 30 palaczk.

Betét, nagy ládaért: 1 frt 60 kr., kis ládaért: 1 frt 20 kr., palaczkért 6 kr., mely azoknak bérmentes visszaadásakor visszaszolgáltatik.

Megrendelhető: a gyári irodában Kőbányán, a városi irodában: VII. kerület, Kertész-utca 40 és a vidéki raktárosoknál

Budapestben kapható minden nagyobb fűszerkereskedésben és poharankint a Quisisana automata buffet-ekben is.

Értesítés.

Van szerencsém szives tudomásul adni, hogy a már 18 év óta fennálló pinczérközvetítő-intézetemet **a mai nappal a szerecsen- és hajós-utcza sarkán levő házba helyeztem át.** Miután a mai naptól kezdve Blau A. Ignác urral semminemű összeköttetésben nem állok, tisztelettel kérem a főnök urakat valamint a főpinczéreket is, hogy engem továbbra is szives megbízásokkal megtisztelni méltóztassék.

Becsés megbízásukat készséggel elvartva, maradok

mély tisztelettel

Hirschkron Samu.

Alapítottatott 1801.

Legfinomabb minőségű valódi

Ménes-Gyoroki

vörös és fehér

Muszka-Magyarádi
asztali- és csemege-borokat

ajánl legnagyobb választékban

Domány József Aradon

es. és kir., Ö Felsége a szász és szerb király és Ö fensége Károly bajor herczegnek udvari szállítója, szőlőbirtokos és bornagykereskedő.

Alapítottatott 1864.

DORN FRIGYES

réz műves

Budapest, VII., Rombach-utca 8.

Ajánlja magát vendéglők és kávéházak

konyha-berendezésére,

réz- és vas-edények czinezésére, és minden e szakmába vágó munkák elkészítésére.

Javitások pontosan eszközöltetnek.

DIADAL-pezsőbor

EBERHARDT ANTAL

PROMONTOR.

A t. vendéglő- és kávéház tulajdonos urak b. figyelmébe!

SZELNÁR VILMOS

mű- és kereskedelmi kertészete
Budapest, VII., Gizella-ut 45/47.

Ajánlja kitünően berendezett üzletét, különösen a vendéglők és kávéházak növényekkel való díszítését.

Ezen szakmában külföldön tett tapasztalatai folytán a legújabb berendezéseket és újdonságokat alkalmazza műzilésesen rendezve.

Az érdeklődőket meghívja saját műkertészetének megtekintésére, melyet a tulajdonos személyes vezetése mellett mindenkor készséggel bemutat.

Szelnár Vilmos.

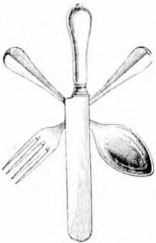
Legjobb minőségű

alpacca- és china-ezüstarukat
ajánl

HERRMANN J. L.

cs. és kir. udv. és orsz. érczárú gyári raktára

Budapest, IV. väczi-utca 7.

Évőeszközök, bors- és só-tartók, leveses-csészék, eczet- és olaj-állványok, kenyérsosarak, tálcák, serpenyők, kancsók, asztaldíszek, gyertyatartók, állócsillárok stb. stb.

Teljes berendezések szállodák, vendéglők és kávéházak számára.

16 nagy kitüntetés a legnagyobb kiállításoktól.

Alapított 1819. évben.

„Artesia“

budapesti vendéglősök szikviz- és pezső-italok gyára részvény-társaság Budapest, VII., Egressy-út 20/c.

Az Artészi savanyúvíz a legjobb és legegészségesebb üdítő ital úgy borral, mint bor nélkül.

Elismert orvos-tanári tekintélyek által **gyomor-omészési** bántalmak megszüntetésére ajánlott.

Ezen savanyúvíz, mely Budapesten a legolcsóbb azonkívül 1/2—1 és 1 1/2 literes porcellán dugóval, légmentesen elzárt palackokban pontosan házhoz szállítunk, lehetővé teszi, hogy a legszegényebb ember is, kevés pénzen, megszabadulhat, olyan betegségtől, melynek gyógyítása sok pénz és sok időt vesz igénybe. A vendéglős uraknak az Artészi savanyúvizet 2 literes parafa-dugóval elzárt palackokban is szállítjuk.

Vidéki megrendelések pontosan eszközöletnek

Telefon 25—57.

hervadhatatlan érdemeit, aki »a társulat érdekében már mindent megtett, úgy hogy utódjának mi teendőit sem hagy hátra«. Beszéde végén a maga részéről is kérte Báthoryt a maradásra és indítványozza, hogy a választmány is szólítsa föl az elnököt elhatározásának megmásítására.

De Báthory hajthatatlan maradt és kijelentette, hogy nyugodtan vonul vissza a küzdőtérrel, mert utódja, aki már akkor is intező szerepet vitt a társulat életében, mindenha kellően fogja ezt a tisztelet betölteni.

* * *

Amire a távozó elnök érzélt, azt az 1889. évi márczius hó 15-én tartott közgyűlés valósította meg. Báthory lemondását sajnálattal vették tudomásul, egyszersmind megválasztották őt örökös tiszteletbeli elnöknek. A Harkai Mór vezetése alatt működött szavazatszedő küldöttség azután csakhamar kihirdette a szavazás eredményét, mely szerint a beadott 38 szavazat közül 34 szavazattal Némái Antal nyerte meg a közgyűlés bizalmát.

Véletlen dolga lehetett, hogy olyan nevezetes napra, a magyarság örökemlékü ünnepére, tüzték ki ezt a közgyűlést. De a hazafias gondolkodás összefüggést keres a tények között és nem siklik el ama kérdés fölött, hogy a legmagyarabb elnök márczius 15-én került díszes állásába.

Nem mondjuk azt, hogy Némái mindenben szakitott a régi rendszerrel, amelynek maga is lelkes támogatója volt; de munkakedve, alkotó ereje mindjárt első működésében megnyilatkozott.

Egy héttel megvalósztatása után egybegyűlt az új választmány és ezen az ülésen az új elnök mindjárt bemutatta három fő jellemvonását, amelyeket mai napig is megőrzött: az erős, rendületlen magyarságot, a takarékoságot és a tagok üzleti és társadalmi érdekeinek minden téren való istápolását — emellett pedig az ipartársulat fölvirágoztatását.

Az első választmányi ülés a pénzkézézés kérdéssel kezdett foglalkozni. Határozatba ment, hogy a társulat tűzmentes pénzszekrényt szerezzen be; a tagsági díjak behajtása szorgalmaztassék és minél több új tag szerzése iránt történjenek lépések.

Ugyanezen az ülésen tárgyaltak a „Kávésipar Szakközlöny“-nek hivatalos lap minőségében leendő szereplését. Némái nem ellenzte a fölmerült indítványt, de kívánta, hogy legalább a hivatalos közlemények magyar nyelven jelenjenek meg. A jó öreg Wagner bácsi engedett az előkelő helyről jött óhajnak és a Közöly legközelebbi száma első lapján az új elnök és pénztárnok arcképével már felerészben magyarul jelent meg.

A társulat tagjait már ekkor is foglalkoztatta a külföldi lapok elszállításának kérdése. Ugyanezen az ülésen indítvány merült föl, hogy a külföldi lapok szállításának ügyét a társulat vegye kezébe, mert ez a tagoknak is érdekében áll, de meg a társulatnak is nem megvetendő jövedelmet hajtana. Az elnök indítványára mellőzték ezt az ajánlatot, mert a társulat vagyónát a választmány nem akarta kockára venni.

A bemutatkozás után erélyes munkához fogott Némái, aki már most igen hasznavehető munkatársait is talált Harkai Mór pénztáros személyében. A legközelebbi választmányi ülésnek, melyet április 26-án tartottak, már nem megvetendő eredményről tudott beszámolni. A lefolyt hónap alatt fölvettek 20 új tagot, összeírták a főváros területén üzemben volt kávéházakat, bejárták mindegyikét és ha visszaélést tapasztaltak, az elnök az illetékes hatóság útján nyomban intézkedett.

Érdekes, hogy ma, amikor a kávéházak túltengése miatt lépten-nyomon halljuk a panaszt, nem sokkal vagyunk messzebb, mint 11 évvel ezelőtt. Az említett választ-

mányi ülésen ugyanis azt jelentette Némái, hogy az egész fővárosban összesen 238 kávéháznak minősíthető helyiséget falalt; ezek kerületenkint így oszlanak meg:

az I. kerületben	10
a II. „	14
a III. „	19
a IV. „	27
az V. „	27
a VI. „	52
a VII. „	46
a VIII. „	24
a IX. „	14
a X. „	5

A Terézváros tehát már akkor is a kávéházak emporiuma volt.

(Folytatása következik.)

Iparunk helyzete.

A kávésipar igazán amaz iparágak közé tartozik, melyek a legkülönfélébb megpróbáltatásoknak vannak kitéve. Az időjárásnak óriási befolyása van üzleteinkre és ez már magában véve is baj. Télien, ha csak nem működik hajszálpontosan a ventiláció, de sokszor még ennek daczára is, azzal zaklatnak vendégeink, hogy »nagy a füst a helyiségben«, »kiállhatatlan a hőség« vagy hogy »nagyon hideg van« stb. stb. Nincs kávéház Budapesten, melynek közönsége egyáltalán meg volna elégedve a hőmérséklettel, hol ennek, hol amannak mindig akad kifogása. Pedig hát mi nem kiméljük a költséget, hogy úgy ezzel, mint a komfort egyéb szükségleteivel is, ha csak lehet, minden egyes vendégünk igényeinek a legpontosabban eleget tegyünk. Ez azonban oly feladat, amivel megbirkózni teljesen lehetetlen. A mi közönségünk olyan, hogy mennél többet nyújtunk, annál többet kíván. Aki ma még megelőzünk a közönségek nádfonatu szekkel, lehet hogy holnap már bársony fauteilt követel; aki még csak néhány év előtt a közönséges gázfény-nyel is meg volt elégedve, ma már az Auerrel sem éri be, hanem ivlámpát kíván. És így van ez a többi dologgal is.

A vendégek mindig követelőzőbbek lesznek és mi ehhez mérten folyton többet tartozunk nyújtani. Ha már aztán a sok teher alatt majdnem összeszerkadunk — nem is szólva most a hatóságokról és a különböző közterhekről — és fogyasztásra szánt cikkek árát némi eséklyéssel felemeljük, felzudul ellenünk az egész közvélemény. A sajtó nekünk ront, azzal vádolva bennünket, hogy nyuzzuk a közönséget, hogy 100 százalékra dolgozunk stb. stb.

Pedig Isten látja lelkünk — hogy ez nem így van örülünk, ha az óriási tisztességek és tisztességtelen verseny mellett, immens adók és illetékek fizetésére kötelezve, épen csakhogy valamiképen meg tudunk élni családunkkal együtt.

De hát persze mindezeket nehezen hiszi el az, aki fényesen berendezett helyiségeinket, nagy tükörablakainkat látja csupán és viszonyainkat közlebről nem ismeri. Hiába mondjuk mi vendégeinknek, hogy alig bírjuk magunkat fenntartani, mosolyogva hallgatják végig panaszainkat és vállat vannak, miközben azt gondolják magukban, hogy negyede sem igaz annak, amit mondunk.

Ilyen körülmények mellett nem esoda, ha a hatóság is azt hiszi, hogy aranyéletünk van, mert hiszen a hatóság is csak emberekből áll. Nem esoda tehát az sem, ha a székesfőváros közgyűlése, melynek tagjai szintén csak emberek, szótöbbséggel utasítja el minden, helyzetünk javítására irányuló kérelmünket.

Különösen most, tavasz derekán, mikor már a melegebb idők a szabadba vonzzák a közönséget, érezhetjük, hogy mily nagy feladat Budapesten kávéházzal bírni és azt úgy vezetni, hogy meg tudjon belőle élni a tulajdonos. Most, mikor már vendégeink száma ritkul, a tulmagas járadafoglalási díjak fizetése elérkezett, most kezdjük csak igazán észrevenni, milyen fáradalmakkal vagyunk kénytelenek megküzdödni.

A nagy helyiség még nagyobb bére, a világítás, a vízvezeték, a személyzet fizetése, adók, illetékek, díjak, a szükséges árucikkek beszerzése mind oly teher rajtuk, melyet alig bírnak elviselni.

Nemsokára legnagyobb konkurencsunk, a városligeti papirmacché- város is megnyitja kapuit, hogy a fővárosban maradó néhány embert is elnyelje és kedvre dúsalkjon a sok rendőri és városi kedvezményben.

Igazán nehéz ily körülmények között iparunkat tisztességes mederben folytatni.

De hát mit csináljunk? Elvégre is legszentebb kötelességünk családunkról gondoskodni és ha gyermekeink kenyérért sírnak, nem lehet megtagadni tőlük, még ha véres verejtekkel szerezzük is meg.

Nyílt kérdés a kávé urakhoz és segédekhez.

Előttünk ismert és tisztelt kezéből vettük az alábbi sorokat, melyek igazán érdekesek arra, hogy iparunk minden munkása behatóan foglalkozzék velük. A levél szövegéről a következő:

Teljesítenetes Szerkesztőség!

Mint b. lapjaink a »Kávési par Szakköz-löny«-nek fennállása óta hűséges olvasója, tisztában vagyok azzal, hogy lapjuk az egyetlen egész Magyarországon, mely a sokat hányatott kávési érdeknek megvédésében mindenkor buzgón munkálkodik és teszi ezt ma is. Ezen azért fordulok a Tekintetes Szerkesztőséghez oly kérdéssel, melyre választ adni azt hiszem, a Tekintetes Szerkesztőség leginkább hivatott.

A kérdés pedig, melylyel ezuttal alkalmatlankodom, némi bevezetést kíván, engedessék meg nekem ezzel drága idejüket kissé igénybe venni.

Nem vagyok kávé, sem pedig kávésség, hanem csupán kávéházlátogató, kit néltenségre kár-hoztatott a sors, és így akarva nem akarva, kénytelen vagyok minden szabad időmet az otthont pótló kávéházban eltölteni. Nem mondom, hogy ez hátrányomra válik, sőt ellenkezőleg, sehol sem érzem magamat olyan jól, mint az emberek társaságában. (Magától értetődik, hogy társaságom megválasztásában nagyon kényes vagyok.) Minthogy naponként reggel, ebéd után, délután és este általában több kávéházban tartózkodom, bizonyos érdeklődéssel viseltem az ipar képviselői irányában, anélkül, hogy erre egyéb okom volna, mint az, hogy nagyon sokat érintkezem velük.

Ezen azért már évek óta felléptem nekem valami az én csendes szemlélődésemben, amin már több fővárosi ember is megütközött és ez az, hogy a felszolgáló kávéházi személyzet tulajdoni része frakkban jár.

Sehogysem tudom felfogni, hogy mi kényszeríti e fiatal embereket arra, hogy ezt a nyugateurópai ruhadarabot öltsek fel.

A frakk egyike a legesenyűbb szabású, a szemre határozottan rossz hatást levő francia találmányoknak. Hogy mégis szerepel az összes ünnepélyes mulatságokon, a főuraknál épen úgy mint a közepesztálynál, hogy frakk nélkül p. o. miniszteri audientiaira menni egyenesen lehetetlen, hogy a bálban, a páholyokban polgarjogot szerzett magának ez a feoskefarku kabát. azt még értem. A mi főurakat osztálya és vagyonos közepesztályunk mint mindenben, úgy a ruházatban is nagyon rég óta utánozza a külföldi divatot. Ezen segíteni nem lehet, noha véleményem szerint a magyar díszruha mindenkor szebb mint a frakk.

De ha már el is kell ismerem, hogy a frakk, ha idegen eredetű, de mégis meghonosodott viselést nálunk, azt már nem ismerem el, hogy szükséges vagy pláne észszerű viselést volna a kávéházakban.

Ki kényszeríti erre a kávésségét vagy pinczért? A gazdája aligha, a közönség biztosan nem. Az ember nem azért megy kávéházba hogy frakkot lásson, de ha már lát és egy kis jó ízlése van, akkor megkívánja azt is, hogy a frakkhoz az okvetlen szükséges fehér keztű is meglegyen. (Nem szölok arról, hogy nincs esztetikai szempontból utálatosabb látvány, mint egy peséses, megfakult, rosszul álló frakk, különösen ha a fehérnemű is olyan, hogy tisztaság szempontjából kifogás alá vonható.)

Kivánhatom-e hát józan észszel, például egy külvárosi kávéházban, hogy a pinczer a frakkhoz fehér keztűt öltson?

Bajosán, mert a szemem közé nevetnének. A fehér keztű tehát nem szükséges, fődolog a tiszta fehérnemű és tiszta kéz.

En azonban tovább megyek és egyenesen kimondom, hogy a Frakk sem szükséges. Azt hiszem, hogy a gyors és pontos pinczer ezt a tulajdonságát más ruhában, például egyszerű zakóban is megtartja.

A zakkó sokkal szebb, kényelmesebb és olcsóbb ruhadarab is mint a frakk. Zakkót minden jóravalló pinczer újonnan vehet, míg a frakkot drágasága miatt ócska állapotban kénytelen beszerezni az esztetika és a jóízű rovására.

Kérdem most már a Tekintetes Szerkesztőséget:

1. Okvetlenül szükséges-e, hogy az előkelő és másodrangú kávéházakban a felszolgáló személyzet, a kis ujságrendező gyerektől egész a főpinczerekig, frakkban járjon?

2. Ki kényszeríti őket erre?

3. Feltéve, hogy a frakkot a közönség tiszteltetére (?) öltik fel, miért nem jár frakkban a mindig vendégei között levő tulajdonos is?

Azt hiszem, hogy ez utóbbi körülmény bizonyítja leginkább, hogy a frakk nem okvetlenül szükséges.

Hagyjuk tehát a frakkot a bálók termeiben és feltéve, hogy ünnepélyes jelentősége van neki, ne vegyük ezt el tőle, mert ellenkezik minden józan felfogással.

Szíves válaszukat a Szerkesztői üzenetekben kérve, maradtam kiváló tisztelettel Budapest, 1900. április 10. N. G.

A fenti levélnek helyet adtunk, mert alaposága megérdemli. A levélről ugyan hozzánk intézi kérdéseit, mi azonban, tekintettel a frakk-kérdés mindig aktuális voltára, a levelet nyílt kérdéssé változtatjuk.

Felkérjük az érdekelt szakkörök képviselőit, szíveskedjenek véleményeiknek kifejezést adni. Az érdekesebb véleményeket lapunk közölni fogja. Meg vagyunk róla győződve, hogy ez a kérdés nemcsak a kávésségeket, de a főnököket is melegen érdekelné fogja.

Az írásbeli véleményeket legkésőbb folyó hó 10-ikéig szerkesztői irodánkba (IV. Kecskeméti utca 5 sz.) ezimezve kérjük posta útján beküldeni.

A szerkesztőség.

A Kamoon kávéház vége. Ez a régi történelmi nevezetességű üzlet is bezárta ajtóit. De a Ferencnek, a haza bölcsének törzskávéháza volt ez az üzlet, hová Andrássy gróf, a volt miniszterelnök is nem egyszer betért. A régi tisztességes hagyományoknak volt a kávéház hű letéteményese és csak fájlalni lehet, hogy a rossz üzleti viszonyok és rossz üzletmenet folytán kénytelen lett félreállni az útból. Utóbbi időben már annyira kedvezőtlen volt a látogatottsága, hogy a kiadásokat alig multa felül a napi bevétel. Nérey Dező, a kávéház volt tulajdonosa, az utolsó napon a következő szövegű lapokat osztotta szét a megrendelt piccolo vagy fekete mellé:

„T. ez. Kávéházamat ennek végleges felszátása miatt, a mai napon tartom utoljára üzemben; midőn ezt becses tudomására hozom, kötelességemnek ismerem a belém helyezett bizalmat és jóindulatú támogatásáért leghálásabb köszönetemet ezennel kifejezni.

Magamat a jövőre is nagybecsű jóindulatába ajánlván, maradok tisztelettel nyilvánítsa mellett Budapest, 1900. ápril hó 25-én, igaz tisztelője Nérey Dező.»

Fényes esküvő. Május 8-án este 1/2 óra körül Hevesy Adolf kávé vezetői oltárhoz a keresepüti Luther-templomban Laukó Pál kávésnak szép és kedves leányát, Honkát. Ismert tény, hogy már körülbelül egy hónap előtt Hevesy úr üzletlása lett Laukó úrnak, most pedig boldog veje lesz. Hevesy úr a fia Hrebenda nyugalmazott postaelőnöknek, aki több éven át a VII. kerületben mint előjáró-helyettes működött. Állandó boldogságot kívánunk a csinos házaspárnak, és sok szerencsét a családtagoknak.

Kollegerszky Viktor úr, az »Elite«-kávéház jól ismert kávésa, legközelebb átveszi a Stefania-úton levő Gruber-kioszkt, amelyet egy előkelő mulató-helylyé fog átalakítani.

Az »Árpád«-kávéházat az Erzsébet-körút 8. szám alatt, amely már évek óta Laukó Pál úr tulajdonosa volt, átveszi Hültsch úr, az Andrássy-úton levő Schorrbräu-vendéglő volt főpinczere. Sok szerencsét s jó üzletmenet kívánunk.

A párisi kiállításról. A lefolyt események igazolták aggodalmainkat, melyeket még a kiállítás megnyitása előtt hangoztattunk. Mint egyik párisi barátunk írja, ezren és ezren járnak pinczerek Párisban foglalkozás nélkül, akiket bekövetkezendő idegenzönlésből várható létszámemelkedés csábított oda. Bár eleintén nagy volt a személyzet utáni kereslet, de később oly rohamosan töltöttek be minden helyet, hogy a kereslet egyszerre megcsappant és jelenleg a helyek betöltése folytán ugyszólván meg is szűnt. El nem mulasztathatjuk tehát ismétellen felemelni intő szavunkat, hogy pinczerek ne menjetek a párisi világkiállításra, mert az ittenj 15bbé-kevésbé biztos existenzia helyett, ott rátk a nyomor varakozik.

Erdély mint kiránduló hely. A »Luzerner Tagesanzeiger« című schweiczi lap egyik legutóbbi számában a magyarországi viszonyokról írva, a következőket hozza:

»Schweiciz utazási forgalmának nagy versenytérül szolgálhatna Erdély, mely jó és olcsó vasúti közlekedéssel még csak nemrég nyílt meg a turista-világ számára. Az erős határvéd, melyet Erdély kelet felé az Osztrák-Magyar Monarchiának természetes fekvése által szolgált, úgy geologiai, mint történelmi szempontból is rendkívüli érdekességgel bír. Igazán kevés ily földterület van a világon, mely a természetet kedvelő turistáknak annyi mindenféle meglepetéssel szolgálhatna. E természeti szépségekben és kincsekben bővelkedő területen három egymástól teljesen különböző nép lakik: a magyarok, románok és szászok, kiknek nyelve, szokásai, erkölcei teljesen eltérnek egymástól.«

Ez a rövid híreke igazán figyelemre méltó, mert azt jelenti, hogy a külföld is tudomással bír ama gyönyörű természeti szépségekről, melyekben Erdély valóban bővelkedik.

Aki már járt valaha Erdély bércei közt, a Királyhágton túl, bizonyára soká nem fogja elfelejteni amaz impressziókat, melyeket e gyönyörű vidékek szemlélése közben nyert.

Csodálatos, hogy ezt először a külföldnek kell fölfedeznie és felhívni reá a közfigyelmet. Az a luczerni lap, mely a világ legszebb vidékén, Schweicizban azt írja, hogy Erdély méltó versenytársa lehetne hazájának, nem csépel üres szalmát. Épen csak az »lehetne« a baj, mert nálunk hol a külföld kultiválása divik régi idők óta, soha sem lehet annyira vinni, hogy Erdély csak oly kedvező találkozó helye legyen a világ minden részéből összejövő turistáknak, mint p. o. Tyrol vagy Schweiz.

Pedig ez a kérdés óriási nemzetgazdasági jelentőséggel bír. A hely megvan, a körülmények kedvezők, csak épen a közlekedés fejlesztése és tökéletesítése hiányzik, hogy Erdély a kontinens egyik legkeresettebb kiránduló-helye legyen. Ajánljuk ezt az eszmét az illetékes körök figyelmébe.

20°

Légszeszmegtakarítást

biztosítunk gáznyomás- szabályozóknak, szabályozó csavarokkal együtt való alkalmazása által, a

Légszeszmegtakarító készülékek

előállítására alakult társaság magyarországi képviselősége

BRIX, KEMPLER és TÁRSA

BUDAPEST,
V., Deák Ferencz-utca 6 (Haas-palota).
Telefonszám 864.
Prospektusok ingyen és bérmentve küldetnek.
= Helybeli képviselők és közbenjárók fölvetetnek. =

HOFFMANN KÁROLY

BUDAPESTI TEMETÉS-RENDEZO-INTÉZETE

BUDAPESTEN, IV. KERÜLET, VÁCZI-UTCZA 45. SZÁM.

Elvállal olcsó és szép

temetés-rendezéseket

nyolcz különböző osztály köztudomású jutányos díjszabás szerint: 18, 25, 40, 60 forintól kezdve egész 400 forint tulmenő árakig; késleltetés tart holtak számára való felszerelvényeket, érez, fa, lakkozott s fényezett koporsókat, természetes és művirágokból készült

Koszorúkat

Hullaszállításokat

eszközöl a haza és a külföld minden irányában stb, stb.

☛ TELEFON. ☛

Leichenbestattungen

nach acht verschiedenen Classen zu anerkannt billigen Tarif; von fl. 18, 25, 40, 60 bis über fl. 400; unterhält ein grosses Lager von

Leichenrequisiten,

Metall, Holz, lackirten und polirten Särgen, Grabkränzen aller Art; auch werden

Leichen-Transportirungen

besorgt nach allen Richtungen des In- und Auslandes etc. etc.

☛ TELEFON. ☛

SEC

SEC

Talisman
TÖRLEY JÓZS. ÉS T^{SA}
Promontor
(Budapest.)

DIPLOM.

Telefon sz. 58—70.

Sürgöny czim:

WINDT MÁRTON

Hatóságilag engedélyezett pinczer-ügynöki irodája.

Elhelyez **szállodai, kávéházi és vendéglői személyzetet** úgy helyben mint vidékre, ugyszintén **fürdői** személyzetet, főpinczértől kezdve az egész személyzetet a mi szükségeltetik. Pontos kiszolgálással gondoskodom.

Budapest, IV. Molnár-utca 29.

BORHEGYI F.

ezelőtt Láposy F. és társa

palackozott bor, pezsgő, likőr, cognac, rum és tea

főraktára

BUDAPESTEN, Gizella-tér 1. sz. (Haas-palota)

ajánlja a legjobb

francia és magyar pezsgőket, cognacot és likőröket gyári áron

Belföldi borait az első hírneves bortermelőktől a legjutányosabb áron szolgáltatja.

Videki megrendelések gyorsan és pontosan teljesíttetnek.

Hirrmann Ferencz érczárú-gyára

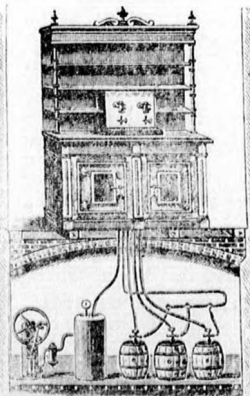
Budapest, VII., Csányi-utca 9. sz.

= sörkimérő-készülékeket =
légnomással és szabad. léghűtővel. Elvállal régi készülékek atalkítását.
Nagy választék
bor- és sör-csapokban,
valamint mindennemű szivattyukban.

Erzeugt Bierschank-Apparate

mittelst **Luftdruck**
mit **patentirtem Bierkühler.**
Übernimmt die Umänderung alter Apparate.
Auswahl

in **Wein- und Bierpipen,**
sowie aller Gattungen Pumpen.

10 arany
érem.

WATTERICH A.

Alapítottott
1869-ben.

Budapest, Dohány-utca 5.

Az első üzlet e szakmában Magyarországon.

Cikkek a borkezeléshez.

Minden borbetegség elleni szerek.

Sörmérőkészülékek

lég- vagy szénsav-nyomással.

A világnak legjobb sörszivattyúi,

szélkazánnal vagy anélkül.

Dusan felszerelt raktár önpezsgő-csapokban.

CHRISTOFLE & Cie.

cs. és kir. udvari szállítók,
legmagasabb kitüntetés minden kiállításnál.

Magyarországi főraktár

WADLSTEINER F.-nél

üveg-, porcellán-, fayence- és majolikaárak

gyári raktárában

BUDAPESTEN

IV. ker., Váci-utca 2. sz.

Christofle a valódi ezüst egyedüli pótlója.

12 leves kanál	16.50	1 mártás-mérő	3.50
12 villa	16.50	1 cukorpor-kanál	3.50
12 kés	17.—	1 halas-készlet	9.—
12 kávékanál	8.50	4 palackkalj	8.50
12 csemege-kés	15.—	1 mustártartó	5.50
12 csemege-villa	15.—	1 kettős sótartó	2.25
12 csemege-kanál	15.—	1 saláta-készlet	6.—
1 leves-mérő	5.30	1 felvágó-készlet	7.50
1 tej-mérő	3.20	1 cukor-fogó	1.75
1 főzelekes-kanál	4.—	1 eczet-olajállvány	15.—
1 komposzt-kanál	3.50	1 kabarett-villa	1.50

Mappin & Webb

London és Sheffield

gyárosok ezüst, ezüstözött áru és legfinomabb
késes árukban.

Különleges gyártmány Princes Plate.

A Princes Plate **nickel-ezüst** és erősen **ezüstölve**, jobb, szebb és tartósabb mint az eddig gyártottak.Különlegesség **szálloda, vendéglő, kávéház és körök** részére.
Asztali evőeszközökben, tálakban, thea- és kávéskannákban
ugymint minden e szakba vágó cikkekben a legjobb és legtartósabb.

asztali kések	14.70	csemege kanál	10.20
csemege kések	12.60	kávék kanál	7.05
asztali villák	12.60	Mocca-kanál	4.35
csemege	10.20	fagyalt kanál	5.70
asztali kanalak	12.60	1 db mustáredény	7.20

Mindeme felsorolt tárgyak prima-minőségűek de sekunda-minőségben is jutányosan beszerezhetők.

Mintaraktár Magyarország részére a képviselőnél:

Kürschner M. Budapest, IV., Mária Valéria-utca 7.

II. lépcső, II. em.

(a „Hungária“-szálloda átellenében).